

Український тижневик
Ukrainian weekly

NOVA ГАЗЕТА

№ 2(310) Січень 9, 2015, Нью-Йорк

№ 2 (310), January 9, 2015, New York

ЗА КИЇВСЬКИМ ЧАСОМ

НА ВИДНОКОЛІ -
ТРЕТІЙ МАЙДАН?

СТОР. 4

З ПЕРШИХ УСТ

БАРАК ОБАМА ПРО МИНУЛЕ
Й ПРИЙДЕШНЄ

СТОР. 6

ШЛЯХ. ІСТИНА. ЖИТТЯ

ЖИВА ВІРА
ВЛАДИКИ ДАНИЇЛА

СТОР. 14-16

ВІД ШТАТУ ДО ШТАТУ

СІЧЕНВІ ТРОЯНДИ
ПАСАДЕНИ

СТОР. 20-21

ДОБРИЙ ВЕЧІР, ЩЕДРИЙ ВЕЧІР!

ЯК НА МАЛАНКУ
ТА НА ВАСИЛЯ...

СТОР. 18-19

NOVA ГАЗЕТА

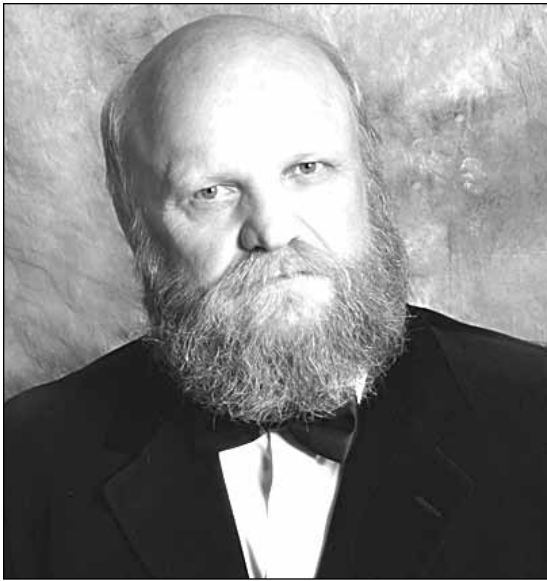
**ВІТАЄ СВОЇХ ЧИТАЧІВ
ТА ЇХНІ РОДИНИ, РЕКЛАМОДАВЦІВ,
СПОНСОРІВ, ПРИЯТЕЛІВ, ОДНОДУМЦІВ
ТА ВСЮ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ
З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
І НОВИМ СТАРИМ РОКОМ!**

*Сієм, вієм, посіваєм –
З Новим роком вас вітаєм!
Сієм пшеницею, сієм зерном
Сієм з душею і щирим добром.
Сієм у хаті, сієм для всіх,
Щоб не минали нас радість і сміх...*

*Дякуємо за увагу до нашої газети
та постійну підтримку
І Дай нам, БОЖЕ!*

**ХРИСТОС НАРОДИВСЯ!
СЛАВІМО ЙОГО!**

65 рядків від редактора

Доброго дня, шановні читачі!

У нас, американських українців, є чудова перевага над американцями. Ми зустрічаємо Новий рік двічі – 31 грудня й 13 січня. Багато з нас не хочуть переходити на Григоріанський календар і святкують Різдво по-українськи – 7 січня. Але й 25 грудня, коли це величне свято святкує весь католицький і християнсько-протестантський світ, для всіх українців Америки це також свято. От і виходить, що й Різдво Христове ми святкуємо двічі – 25 грудня й 7 січня.

Але, окрім цих свят, в зимову пору нас чекає ще ціла низка наших славних празників, серед яких виокремлюються Маланка, Василя та Йордан. Прилучення до святкування цих до щемо в серці знайомих з дитинства святкувань береже нас і наших дітей від асиміляції, допомагаючи залишитися й тут, на чужині, українцями.

Церква у цій вкрай важливій справі відіграє чи не найголовнішу роль. І як прикро буває чути, що то там, то там українські церкви попереходили на Григоріанський календар й забрали у наших людей великий привілей – двічі святкувати і Новий рік, і Різдво Христове. Ті, хто з легкістю прилучаються до чужих свят, так само з легкістю переходять на англійську мову там, де без неї можна обійтися. Знаю родини, де батьки, які зовсім недавно приїхали з України, спілкуються зі своїми дітьми... по-англійськи. Причому каліченою англійською мовою, з жакливим акцентом. Їм здається, що так вони швидше стануть 100-відсотковими американцями. Діти, які виростають у такому середовищі, стають покручачами, людьми без роду й племені, безбаченками. Завжди здаю в цьому зв'язку одну історію, яку розповів мені нині покійний пан Куровицький. До однієї школи ходила дівчинка, батьки якої приїхали з України, але страшенно хотіли якнайшвидше перетворитися на американців, а тому в домі розмовляли з донькою тільки по-англійськи й безустану нагадували їй, що вона – американка. І от якось на уроці вчителька почала розпитувати в дітей, хто якої національності. Один з гордістю у голосі сказав, що він грек, другий – що італієць, третій – поляк, четвертий – ірландець... А коли дійшла відповідати цій українській дівчинці, вона відповіла: «Я – американка». Клас засміявся, а вчителька пояснила дівчинці, що американцями є тільки індіани, бо вони жили й працювали на цій землі споконвіку. Всі ж інші – іммігранти, а тому всі, окрім американського громадянства, мають ще й свою національність. Дівчинка не знала, що відповісти, заплакала й з нею почалася справжня істерика.

Ця історія нагадує мені багатьох американських українців. Одні з них не водять дітей до української школи, бо вважають, що в Америці це зайве. Другі переходять на Григоріанський церковний календар і Різдво Христове відзначають, немов вони поляки. Треті забороняють дітям розмовляти вдома по-українськи, не усвідомлюючи, що калічать душу дитини, зраджують своїх предків і свою історичну Батьківщину.

У цю благословенну святкову зимову пору ми з радістю і щемом відчуваємо, що ми – українці. І коли дивимось телепрограми з України й лунає наш національний гімн, ми встаємо й співаємо разом з тими українцями, які залишилися на своїй землі. На очі навертаються сльози, а до горла підступає клубок, який не дає можливості ані говорити, ані дихати. Як можна все це зрадити! Наші свята, наші звичаї, нашу пам'ять, наших славних дідів і прадідів!

Колись відомий учений-суспільствознавець Микола Шлемкевич написав чудову книгу «Загублена українська людина». В ній він показав, що робиться з українцем чи українкою, які цураються свого рідного й біжать до чужого, бо їм здається, що там вони виглядатимуть сучаснішими й успішнішими. Але це блеф. Немає нічого прекраснішого й дорожчого, ніж рідне, українське. Отож, будьмо українцями! Лишаймося ними, куди б не закинула нас доля! Бо українець – це звучить гордо. З Маланкою вас усіх і з Василем!

З пошаною до вас,
Валентин Лабунський –
головний редактор «Нової газети»

НАГОЛОСИ Й АКЦЕНТИ

Уранці 7 січня, коли весь православний світ святкував Різдво Христове, в центрі столиці Франції Парижі розігралася трагедія. Об 11:30 ранку за місцевим часом до редакції сатиричного журналу Charlie Hebdo увірвалися троє невідомих у чорних масках, озброєних автоматами Калашникова й гранатометом. Злочинці були в масках і постійно викрикували: «Аллах акбар!» та «Ми помстимося за пророка!».

Вбивці відкрили вогонь і випустили не менше 50 куль у бік працівників редакції, які якраз зібралися на свою на-

Після теракту 7 січня сотні тисяч французів вийшли на вулиці міст з гаслами «Я – Шарлі!»

ТРАГЕДІЯ В ПАРИЖІ Й ЩО ЗА НЕЮ ПРИХОВУЄТЬСЯ

раду. Внаслідок атаки загинуло 12 осіб – 10 працівників редакції (в тому числі головний редактор Стефан Шарбоньє) і двоє поліцейських. Ще десятеро дістали тяжкі поранення, четверо з них перебувають у критичному стані.

Поліція дуже швидко ідентифікувала нападників, яким вдалося втекти з місця злочину. Всі троє – громадяни Франції арабського походження. Це брати Шеріф (32 роки) та Саїд (34 роки) Куаші й Гамід Мюрад (18 років). Минулого літа вони повернулися до Франції із Сирії, де воювали на боці джихадистів. Першим здався Гамід Мюрад, який заявив, що непричетний до теракту й має алібі, брати ж Куаші, які мають неабиякий терористичний досвід, встигли побувати в тюрмі й пройти бойовий вишкіл у таборі Аль-Каїди в Ємені, на момент написання цього матеріалу все ще були в бігах. Французька поліція зорганізувала на них справжнє полювання й арешт убивць – це тільки справа часу. Окрім Мюрада, поліція заарештувала ще шістьох підозрюваних.

Терористи, що здійснили напад на редакцію Charlie Hebdo, підтвердили, що вбили людей заради помсти за карикатури на пророка Мухамеда. Про це свідчать і ті, хто врятувався під час стрілянини. Також в інтернет-мережі оприлюднено фрагмент звукозапису, зробленого під час нападу, де чути слова про помсту. «Ми помстилися за пророка Мухамеда! Ми знищили Шарлі Гебдо!», – кількаразово кричали нападники.

Нечуваний для Парижа своєю жорстокістю й зухвальством злочин миттєво став новиною номер один в усьому світі. Невдовзі після нападу у Франції було оголошено максимальний рівень терористичної небезпеки, а силовіки взяли під охорону офіси редакції. На місце трагедії виїхали президент Франції Франсуа Олланд, мер Парижа Анн Ідальго й міністр внутрішніх справ країни Бернар Казньов.

Французький президент оголосив четвер, 8 січня, національним днем траура за загиблими журналістами в результаті нападу на Charlie Hebdo», – заявив Олланд і зазначив, що протягом трьох днів державні прапори Франції буде приспущено по всій країні.

«Ми зробимо все, щоб знайти й покарати тих, хто скоїв цей жакливий злочин», – заявив президент Франції у спеціальному зверненні до співвітчизників з Єлисейського палацу.

Журнал Charlie Hebdo було засновано в 1969 році. Втім, у 1981-му він припинив своє існування й був відроджений тільки в 1992 році. Тижневик став широко відомий завдячуючи сміливому висміюванню політики й релігії.

Однокі постійні образи почуттів віруючих мусульман, яких у Франції мільйони, врешті-решт, призвели до трагедії. Журнал неодноразово публікував карикатури на пророка Мухамеда, а у вересні 2012 року такі малюнки ще й доповнив схвальною рецензією на скандальний любительський фільм «Невинність мусульман».

Президент США Барак Обама висловив 7 січня ввечері Франсуа Олланду й усьому французькому народу співчуття в зв'язку з трагедією в центрі Парижа, а державний секретар США Джон Керрі на прес-конференції у Вашингтоні звернувся до французів французькою мовою й запевнив їх у підтримці з боку американців.

Президент України Петро Порошенко, висловлюючи співчуття родинам і близьким жертв теракту та всьому французькому народу, сказав: «Я осуджую жорстокий напад на журналістів у Парижі. В Україні завжди була, є і буде нульова толерантність до тероризму, і ми солідарні з усім світом у боротьбі з ним».

Увечері 7 січня в усіх великих містах Франції відбулися стихійні мітинги: люди вийшли на вулиці, щоб засудити дії терористів та висловити співчуття жертвам теракту в Парижі. Схожі акції відбулися і в інших столицях європейських країн. Лише в декількох великих французьких містах такі мітинги сумарно зібрали більше 100 000 осіб, повідомляє французька газета Le Monde. На площі Республіки в Парижі зібралося не менше 35 тисяч мітингувальників. Їхні гасла – «Ми – це Шарлі» та «Не боїмося!».

Відразу після подій у центрі французької столиці світові ЗМІ буквально накрила лавина коментарів, міркувань і скороспілих висновків. Однак серед них вкрай мало публікацій, які осуджували б практику образ засобами масової інформації почуттів віруючих. Майже суціль агностична й атеїстична Європа не вбачає в цьому нічого екстраординарного. Втім, на думку отців християнської церкви, робити цього не слід. Будь-яка віра заслуговує на повагу. Адже не забуваймо, що образа почуттів віруючих християн з боку сарацинів, які нищили

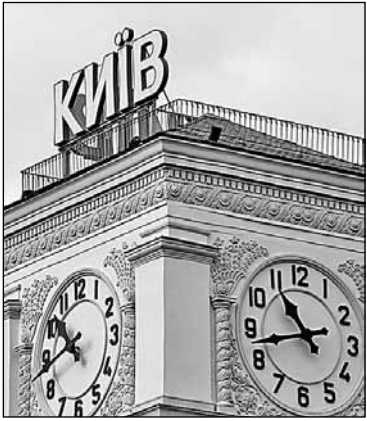
й плюндрували християнські святині, спричинила в середні віки хрестові походи. Релігійна ворожнеча – це найстрахітливіше, що може бути. А тому має бути законодавчо заборонено будь-кому ображати почуття віруючих будь-якої конфесії. Й блюзнірством виглядають резони деяких «борців» за свободу слова, що жакливі карикатури на пророка Мухамеда – це, мовляв, вияв західної демократії. Це не демократія й не свобода слова, а відсутність елементарної толерантності й нерозуміння того, що таке почуття віруючих.

Трагедія в Парижі наводить аналітиків на ще одну тему – неконтрольовану імміграцію в країни Заходу. За іронією долі, саме за таку імміграцію виступає нинішній президент Франції Франсуа Олланд. До чого це може призвести, показує розстріл редакції журналу Charlie Hebdo. Наплив нових і нових шукачів щастя й долі з усього світу рано чи пізно знищить західну цивілізацію так, як колись наплив варварів знищив Рим. Не бачити цього може тільки сліпий. Очевидно, що Захід не повинен відгороджуватися від світу «залізними завісами», але не може такого бути, що корінне населення тікає з країни, яку окупували мільйони арабів і афроамериканців з усього світу. За прикладом Швейцарії має бути встановлено жорсткий контроль над імміграцією.

Це стосується й Сполучених Штатів, президент яких Барак Обама зібрався легалізувати 12 мільйонів(!) нелегальних іммігрантів. Було б ще якось зрозуміло, якби це робив президент суперблагополучної країни, в якій всі все мають і хочуть поділитися з іншими. Але в США є регіони, де люди мешкають у картонних коробках, не маючи елементарних засобів на існування. Тут ціла армія безробітних, мільйони старих людей отримують по 300-500 доларів місячно пенсії, на яку не можуть прожити. І при цьому Державний департамент США продовжує розігрувати так звану лотерею грін-карт, за якою щороку до країни приїждять більше 50 тисяч нових іммігрантів. Ще страхітливіша ситуація в європейських країнах – туди іммігранти валять валом. Таке враження, що хтось за лаштунками владних кабінетів у Вашингтоні, Лондоні й Парижі навмисно нищить Захід.

Хома Мусієнко
Спеціально
для «Нової газети»
Фото AFP

ЗА КИЇВСЬКИМ ЧАСОМ

– попереджає президент Української академії політичних наук Микола Михальченко.

Але й це не все. Окрім дефіцитного бюджету, уряд підготував поправки до Податкового кодексу, котрі різко підсилюють фискальний тягар для громадян України. Значно зростуть податки на нерухомість, операції з валютою. Буде продовжено на весь 2015 рік і підвищено так званий військовий податок. «На людях затягують фискальну удавку. Це не реформи, а імітація, перекладування тягара на плечі простого люду», – констатує Олег Соскін.

Януковича. Підсилюються клани сім'ї Порошенка, Яценюка – вони заклали собі великі преференції. Порошенко не продав жодного свого підприємства, як обіцяв, тому намагається посилити репресії в країні. Він пішов шляхом клану Януковича», – пояснює Олег Соскін.

«Не має значення, які нові закони ухвалюються, які нові органи влади створюються, якщо кадри залишаються старі, – погоджується Михальченко. – Обіцяні реформи не йдуть. Немає спільної мети, немає розуміння, яки-

Гасла другого Майдану знову стають актуальними

НА ВИДНОКОЛІ – ТРЕТІЙ МАЙДАН?

Економічна розруха в Україні може спричинити новий соціальний вибух

Україна минулого року оновила всі гілки влади: президентом став Петро Порошенко, було переобрано Верховну Раду і на основі парламентської коаліції сформовано новий склад Кабінету міністрів. Однак проблеми у країні залишилися старі: слабкість влади, корупція, конфлікт на Донбасі. І, на думку українських експертів, 2015 рік може бути для українських громадян ще складнішим, ніж буремний 2014-й. Більше того, якщо все йтиме й далі так, як іде нині, то можливий і третій Майдан.

Українці, які обрали Порошенка, Яценюка й Гройсмана керувати країною в критичний для неї час, чекають від них реалізації обіцяних до виборів реформ. Того самого чекають від української влади й їхні західні спонсори, ув'язуючи початок реформ з наданням вкрай необхідних нині Києву кредитів.

У структурі держапарату вже помітні серйозні зміни: проведено люстрацію серед чиновництва й силовиків, сформовано новий орган боротьби з хабарництвом – Антикорупційне бюро. До складу уряду вперше в українській новітній історії ввійшли іноземці: міністром фінансів стала громадянка США Наталя Яресько, Мінекономіки очолив литовець Айварас Абромявичус, за охорону здоров'я українців тепер відповідає грузин Олександр Квіташвілі.

Однак «іноземний легіон» в коаліційному уряді захоплення в українського експертного співтовариства не викликає.

«Жодні реформи вони провести не здатні, – переконаний директор Інституту трансформації суспільства Олег Соскін. – Українська американка Яресько подала дефіцитний бюджет, у ньому навіть курс долара не закріплено, вони навіть це не можуть спрогнозувати. Не прописано й ціну на газ, не прописано бюджети «Нафтогазу», Укравтодору... Це філікина грамота, а не бюджет. Його ніколи не буде виконано».

«У новому бюджеті пропонується скоротити на 28 відсотків витрати на науку, культуру, освіту. Це сотні тисяч людей. Вони половину доходів втратили на інфляції і ще третину в них заберуть за новим бюджетом. Почнуться масові звільнення»,

На його думку, час для реформ стрімко минає. «Агентство Standard & Poor's, – каже він, – понизило рейтинг України практично до дефолтного рівня. Золотовалютних запасів залишилося трохи більше 8 мільярдів доларів, а в будь-який момент російському Газпрому треба заплатити 3 мільярди доларів. У «Нафтогазу» таких грошей немає. Ледь-ледь віддали борг (\$1 млрд. 645 млн.) за перший квартал 2014 року, тому що взяли черговий кредит у Європейського інвестиційного банку. Грошей в країні практично немає. Падіння внутрішнього валового продукту (ВВП) в році, що настав, буде як мінімум 15%. Буде велетенське мінусове сальдо платіжного балансу, десь у межах 12 мільярдів доларів. З такими показниками дефолт і економічний крах неминучі. Тому січень коаліція ще якось протягне, а в лютому спалахне криза, можуть початися масові народні заворушення». Микола Михальченко, втім, вважає, що дефолт України можуть відтермінувати західні кредити. «Європа ще деякий час допомагатиме Україні. Вони разом з Америкою, Міжнародним валютним фондом шукають нині 15 мільярдів доларів, аби Україна не опинилася в дефолті. Але якщо й далі бачитимуть, що реформи не йдуть, то в допомозі може бути відмовлено. Європа починає розчаровуватися в Україні. Єдине, що тримає її з Україною, це страх перед агресією Росії далі на захід. Допомога Україні сьогодні – це лишень стримування Росії», – переконаний М. Михальченко.

Свою невіру у здатність керівництва України провести життєво важливі для країни перетворення політологи аргументують збереженням принципів функціонування державної машини часів Януковича.

«Не змінюється олігархічна модель управління державою. Не завдаються удари ані по клану Пінчука-Кучми, ані по клану Львовича, ані по лю-

ми засобами їх досягти. Всі ці розмови про євроінтеграцію, прагнення до Європи не підтверджуються реальним становищем. Тому й обіцяна боротьба з корупцією сприймається суспільством вельми скептично. Як можна боротися з корупцією, якщо всі умови для її процвітання залишилися?! Якщо у владу постмайданної України, яка постала насамперед проти олігархату, призначаються мільярдери й мільйонери. Якщо основна частина призначенців некомпетентна, представляючи ті чи інші олігархічні групи й клани».

Тим часом загострюється протистояння президента й дніпропетровського губернатора та олігарха Ігоря Коломойського. «У Коломойського дуже потужні ресурси: телеканал «1+1», Приватбанк, енергетичні об'єкти, добровольчі батальйони, група депутатів у Верховній Раді», – перелічує Олег Соскін.

Не можна виключати, що протистояння з дніпропетровським губернатором є однією з причин, чому Порошенко не поспішає висувати претензії Ренату Ахметову, Віктору Пінчуку чи Сергію Львовичу, чого неодноразово вимагали активісти Майдану й командири добровольчих батальйонів.

«Пінчук, Ахметов і Львович – це органічні союзники для Порошенка. Є відкрите зіткнення між Коломойським і Пінчуком. Пінчук назвав Коломойського «терористом», той через свої телеканали звинуватив його й Кучму в причетності до вбивства Георгія Гонгадзе. Боротьба Коломойського з Порошенком та Пінчуком посилюватиметься», – прогнозує О. Соскін.

Інша думка у Миколи Михальченка. Він переконаний, що олігархічні клани забудуть свої чвари в разі відродження Майдану – головної небезпеки для їхньої влади. «Коломойський теж не самотійна фігура. Він входить до групи олігархів. Усі розбіжності між ним і Порошенком будуть по-

лагоджені в кабінеті президента. І це знову буде моє літня група олігархів», – каже М. Михальченко.

Проблема в тому, що протиріччя всередині постмайданної коаліції нікуди не щезли. «Раніше в Україні була монополія однієї групи – Януковича, нині склалася олігополія. До коаліції, сформованої з блоку Петра Порошенка, Народного фронту, «Самопоміч», Радикальної партії й «Батьківщини», ввійшла значна частина груп, виведених у політичну площину внаслідок Революції гідності. Це й Тарасюк, і багато людей групи Юлії Тимошенко в «Батьківщині», і представники регіональних груп – братів Балог, львівського мера Садового, колишнього януковичського керівника президентської адміністрації Львовича... І там розпочалася боротьба», – пояснює О. Соскін.

На його думку, ще один удар по коаліції завдало ухвалення закону про розширення повноважень секретаря Ради національної безпеки й оборони (РНБО) О. Турчинова. За цим законом колись до радчо-консультативний орган перетворено на потужну силу – РНБО та його секретар можуть втручатися і навіть керувати органами української влади, а також силовими структурами й відомствами. О. Турчинов фактично стає альтернативним центром влади в країні після президента, його вже називають «паралельним прем'єром». На цьому тлі дедалі сильніше зростає напруженість між Порошенком та Яценюком.

Українські експерти сходяться сьогодні в одному: політичне майбутнє України значною мірою залежатиме від військових успіхів на Сході країни. А тут, своєю чергою, ключову роль відіграватиме позиція Москви.

Надію на мирне врегулювання конфлікту й повернення всього Донбасу в лоно Києва дає нинішня риторика високопоставлених російських чинов-

ників, аж до президента, котрі останнім часом беззастану підкреслюють, що Донбас залишається частиною України. Налякані західними санкціями, тінню економічного колапсу, падінням цін на нафту й обвалом рубля, московські владоможці всіма силами намагаються знайти вихід з глухого кута, куди самі себе загнали.

Але врегулювання конфлікту на Донеччині й Луганщині може не вберегти Україну від нового Майдану.

«Критичними для правлячої коаліції будуть найближчі шість місяців, – вважає Микола Михальченко. – Якщо за цей час вулиця не відчужує поліпшення свого становища, то протест виплеснеться на Майдан. Народ почне бунтувати. Вже сьогодні ми бачимо численні маніфестації перед Кабінетом Міністрів, Верховною Радою, в регіонах. Напруження в суспільстві наростатиме. Доходи населення вже зменшилися наполовину. Це призведе до страхотливих потрясінь».

«Нині дуже небезпечний момент, – погоджується з колегою Олег Соскін. – У Раді вже лежить проект закону про спрощену процедуру імпичмента президентів. Якщо він заважатиме арешту Кучми, Пінчука й Ахметова, закон буде ухвалено, розвалиться коаліція, буде створено антипорошенківську коаліцію. Це може статися в лютому-березні, коли стане зовсім сутужно, коли люди завийють від холоду, голоду й відключень електроенергії».

Втім, вірити в такі песимістичні прогнози не дуже хочеться. Віриться, що Україна переборе нинішню скруту й вийде з нинішньої вкрай тяжкої ситуації переможницею. А всі ці кучми, львовичі, пінчуки, ахметови й коломойські зникнуть з її політичного виднокола так само, як майже рік тому зник Янукович.

**Тарас Гніп
Спеціально
для «Нової газети»
Фото УНІАН**

В УКРАЇНІ

ПЕТРО ПОРОШЕНКО:
«ВКРАДЕНЕ ЯНУКОВИЧЕМ
МАЄ БУТИ ПОВЕРНУТО»

Першочерговим завданням новоствореного антикорупційного бюро буде розслідування та повернення коштів, украдених режимом Януковича, та організація діяльності спеціальної групи контролю за фінансами, виділеними Євросоюзом. Про це в ході зустрічі 3 січня з директором Європейського бюро боротьби з шахрайством Джованні Кеслером заявив президент України Петро Порошенко.

За його словами, перша зустріч членів конкурсної комісії з обрання директора Національного антикорупційного бюро для обговорення можливої кандидатури на посаду директора бюро запланована ще перед Старим Новим роком.

«Ми не маємо права зволікати із затвердженням директора і початком роботи Антикорупційного бюро», – зазначив Порошенко. За словами президента, успішна діяльність бюро буде особливо важливою для впровадження реформ та створення атмосфери довіри до України.

Згідно з чинним законом, директор Національного антикорупційного бюро має приступити до роботи 24 січня 2015 року. Це також передбачено коаліційною угодою.

ПЛАТНЮ НАРДЕПАМ
СКОРОТЯТЬ, А ПІЛґИ –
СКАСУЮТЬ?

Платню державним службовцям у 2015 році скоротять, зокрема, це стосується народних депутатів. Про це журналістам заявив заступник міністра фінансів України Денис Фудашкін.

«Максимальна платня державних службовців, в тому числі й народних депутатів, не може перевищувати семи мінімальних зарплат. У законодавчих змінах також передбачено скасування цілої низки пільг для нардепів, які вони самі собі встановили за роки незалеж-

ності України», – пояснив заступник міністра, зазначивши, що таке обмеження не стосується військовослужбовців та має винятки відносно обмеження зарплати в державному секторі економіки, зокрема на стратегічних підприємствах.

БЮДЖЕТ-2014
НЕДООТРИМАВ
36,3 МІЛґАРДА ГРИВЕНЬ

До загального й спеціального фондів держбюджету України за 2014 рік надійшло лише 91,8% від запланованого показника за цей період. Про це йдеться у повідомленні Державного казначейства.

Недонадходження до бюджету становлять 36,3 мільярда гривень. Як зазначається в повідомленні, до загального фонду держбюджету України зібрано 354 млрд. гривень або 94,8% від суми, передбаченої помісячним розкладом доходів на січень-грудень, недонадходження – 19,6 млрд. гривень.

Державною фіскальною службою України забезпечено збір до загального фонду держбюджету в сумі 315,1 млрд. гривень за плану 334,8 млрд. грн (94,1%).

У тому числі, податковими органами забезпечено збір у сумі 194,8 млрд. грн за плану 210,7 млрд. грн (92,4%), митними органами забезпечено надходження в сумі 120,3 млрд. грн за плану 124,1 млрд. грн (97%).

До спеціального фонду Держбюджету за січень-грудень 2014 року зібрано 52,9 млрд. грн або 76 % до планових показників. Недонадходження – 16,7 млрд. гривень.

У РОСІЙСЬКИХ ШПИТАЛЯХ
ТА СІЗО – ПОНАД 1000
УКРАЇНСЬКИХ ПОЛОНЕНИХ

У розпорядженні волонтерів є неспростовні докази того, що в шпиталях та слідчих ізоляторах (СІЗО) Єйська, Таганрога, Волгограда, Курська, Санкт-Петербурга й Москви перебуває більше тисячі українських військовополонених. Про це 4 січня заявила російська правозахисниця, відома своїм проектом «Груз-200», Олена Васильєва.

У своєму блозі вона оприлюднила дані, що свідчать: російські лікарні та СІЗО забиті українськими військовослужбовцями. «Ось дуже маленька звітність, яку справно складав начальник чергової частини УМВС Росії по Ростову-на-Дону майор поліції М.Лобасов», – зазначила Васильєва й додала: «Якщо всі ці громадяни України

отримали вогнепальні поранення на території своєї країни, то що вони роблять в Росії, чому їх вивезли до Росії та ще й на кожного Слідчий комітет РФ завів кримінальну справу?!».

При цьому Васильєва радить рідним і близьким українців, які потрапили «до російських катівень», найняти незалежних адвокатів.

ОБСЄ ПОДВОЇТЬ
КІЛЬКІСТЬ СПОСТЕРІГАЧІВ
В УКРАЇНІ

Організація з безпеки та співробітництва в Європі (ОБСЄ) планує подвоїти кількість своїх спостерігачів у моніторинговій місії в Україні вже до кінця цього місяця. Про це повідомив представник ОБСЄ Майкл Боцюрків.

Місію спостереження буде збільшено з 250 до 500 осіб для покращення ситуації з безпекою, зазначив Боцюрків. За його словами, щоденно спостерігається порушення крихкого перемир'я, а незастосування важкої техніки в рамках досягнутих у Мінську домовленостей не діє.

Місія спостерігачів ОБСЄ нині діє на сході України, але не має доступу до анексованого Росією Криму.

ЮЛІЯ ТИМОШЕНКО
ЗАКЛИКАЛА НАДІЮ
САВЧЕНКО ПРИПИНИТИ
ГОЛОДУВАННЯ

Юлія Тимошенко закликала викрадену й ув'язнену в Росії українську льотчицю Надію Савченко припинити голодування, а світ та Україну – домогтися її звільнення. Про це йдеться в її заяві, оприлюдненій 5 січня.

«Будь-яке голодування, яке триває понад 21 день, завдає непоправної шкоди організму. Не хочеться думати про страшне, але лік іде не на дні – на години. І ми не знаємо, як там вона. Адвокатів не пускають до Надії з 31 грудня і навряд чи пустять до 12 січня», – йдеться в заяві.

Тимошенко нагадує, що в ці святкові дні молитви усього нашого народу – з Надією Савченко. «Україна молиться за твоє якнайшвидше визволен-

ня, здоров'я й повернення до родини і робить все для цього. Ти дуже потрібна нам. Потрібна живою. Тому я прошу тебе – облиш голодування! Набирайся сил. Ворогові ми треба лише слабкими. Але перемога неодмінно буде за Україною, і ти мусиш розділити радість цієї перемоги зі своїм народом», – наголошує Ю.Тимошенко, закликаючи президента Порошенка, глав держав та урядів країн Європейського Союзу не відкладати питання звільнення Надії Савченко до переговорів у столиці Казахстану Астані 15 січня.

ТЕЛЕКАНАЛ «ІНТЕР» –
РУПОР «П'ЯТОЇ КОЛОНИ»
МОСКВИ

Розглядати питання щодо щорічних трансляцій телеканалу «Інтер» за участі виконавців, які публічно підтримували анексію Криму й сепаратистів на Донбасі, Нацрада з питань телебачення та радіомовлення планує 15 січня. Представники «Інтеру» називають всю цю дискусію спланованою провокацією і тиском на канал. Натомість активісти громадських організацій кажуть, що вимагатимуть позбавити «Інтер», який давно зарекомендував себе рупором «п'ятої колони» Москви, ліцензії на мовлення. На думку медіаекспертів, підстави для цього є, але такий процес досить тривалий.

«Коли ми говоримо про російські серіали, які є у нас сьогодні в ефірах, я ще можу зрозуміти телеканали, які ще рік тому закупили цей серіальний продукт у Росії, не знаючи, що у нас відбудеться Майдан. Тут же насправді я вважаю, що телеканал «Інтер» мав підходити до цього питання ретельніше – продукт же з кобзонами й газмановими створювався кілька місяців тому, коли можна було прогнозувати реакцію певної частини глядачів на цю трансляцію», – зауважив голова Нацради Юрій Артеменко.

Як написала на своїй сторінці у Facebook заступниця Артеменка Ольга Герасим'юк, очікується також присутність на засіданні Нацради представників СБУ, журналістів та громадських активістів.

ВЛАДИКА БОРИС ҐУДЗЯК
СТАВ КАВАЛЕРОМ ОРДЕНУ
ПОЧЕСНОГО ЛЕГІОНУ

Єпископ Української греко-католицької церкви у Франції, Швейцарії та країнах Бенілюксу, президент Українського Католицького Університету (КУУ), відомий релігійний і громадський діяч та провідний науковець у галузі церковної історії Борис Ґудзяк став кавалером Ордену

Почесного Легіону – найвищої нагороди Франції.

«Серед 691 нових членів Ордену Почесного легіону, оголошених 1 січня 2015 року, є, зокрема, й ім'я єпископа єпархії Святого рівноапостольного князя Володимира Великого в Парижі для українців візантійського обряду у Франції, країнах Бенілюксу та Швейцарії Бориса Ґудзяка», – йдеться в повідомленні прес-служби Католицької церкви Франції.

Орден Почесного легіону встановлено Наполеоном Бонапартом у травні 1802 року за прикладом лицарських орденів. Приналежність до нього є знаком пошани та офіційного визнання особливих заслуг перед Францією. Прийняття в члени ордена здійснюється президентом Французької Республіки.

Удостоєні цієї нагороди мають звання «канцлера», «великого офіцера», «командора» і «кавалера» ордена Почесного легіону.

У ХАРКОВІ СУД СКАСУВАВ
РІШЕННЯ ПРО ДЕМОНТАЖ
МЕМОРІАЛЬНОЇ ДОШКИ
Ю.ШЕВЕЛЬОВУ

Харківський апеляційний адміністративний суд 5 січня скасував рішення Харківської міськради та розпорядження мера Харкова Геннадія Кернеса про демонтаж меморіальної дошки видатному українському вченому-філологу Юрію Шевельову.

«Колегія суддів скасувала рішення Харківської міськради й розпорядження міського голови Геннадія Кернеса від 25 вересня 2013 року про демонтаж меморіальної дошки Юрію Шевельову», – повідомили в суді.

Як відомо, у вересні на сесії Харківської міськради депутати ухвалили ліквідувати меморіальну дошку Ю.Шевельову, звинувативши його в співпраці з німцями в роки Другої світової війни в окупованому Харкові. Тоді ж вандали розбили дошку, встановлену з ініціативи низки громадських організацій на будинку по вулиці Сумській, 17, де свого часу жив Шевельов – мовознавець-славіст світової слави, видатний історик літератури та відомий громадський діяч.

За повідомленнями українських видань та інформаційних агенцій

З ПЕРШИХ УСТ

Наприкінці кожного року глави держав традиційно підбивають підсумки року, що минає, й роблять прогнози на рік прийдешній. Президент Сполучених Штатів Америки Барак Обама дав розгорнуте інтерв'ю телекомпанії NPR, у якому розповів про головні події минулого року й про те, які пріоритети він бачить на останні два роки свого президентства. Пропонуємо нашим читачам уривки з відповідей 44-го американського президента.

ПРО ПУТІНА

За ці шість років я навчився такій речі, як стратегічна терплячка. Ще зовсім недавно у Вашингтоні всі були впевнені, що президент Путін – геній, що він обійшов нас усіх, залякав й вибудував стратегію розширення російського впливу. Тоді я казав, що ми не хочемо війни з Росією, але ми готові застосувати тиск, співпрацюючи з нашими європейськими партнерами, стати кісткою міжнародної коаліції, яка протистоятиме російським порушенням суверенітету іншої держави. І тоді, за деякий час, це стане стратегічною помилкою Росії.

І нині я виявився правим – принаймні, за межами Росії люди розуміють, що Путін був не таким вже й мудрим. Якщо пам'ятаєте, їхня економіка вже скорочувалася, а капітал витікав ще до того, як почали падати ціни на енергоресурси. Ми розуміли, що єдиним, що тримає їхню економіку на плаву, була ціна на нафту. Метою наших санкцій було зробити їхню економіку ще більш уразливою, щоб вони стикнулися з величезними труднощами в разі падіння цін на нафту.

У таких ситуаціях, як українська, нам треба бути конкурентоздатними з Росією, але при цьому нам треба бути впевненими, що з нашим фінансовим балансом все в порядку, нам треба знати, що робити, щоб розвивати свою виробничу базу. Наша головна перевага над Росією – це те, що в нас є економіка, яка розвивається, а в них такої економіки немає. Вони покладаються на нафту, а ми – не тільки на нафту, а й на високі технології.

ПРО СПАЛАХ ВІРУСУ ЕБОЛА

Був момент, приблизно два місяці тому, коли люди були абсолютно впевнені, що розв'язати проблему вірусу Ебола неможливо. Завдячуючи американському лідерству, у нас в США нині немає випадків захворювання Еболою, а якщо будуть, то ми до цього готові. Ми керуємо міжнародними зусиллями, спрямованими на

боротьбу з цією недугою – надаємо медиків, ресурси, обладнання, медикаменти. Все це йде до бідних африканських країн. Фактично під нашим управлінням нині повністю перебудовується їхня медична інфраструктура.

Остаточна перемога над цією хворобою не станеться за тиждень чи два і навіть за чотири. Але ми готові, ми зосереджені на розв'язанні цієї проблеми, і ми знаємо, що від нас вимагається, як знаємо й ціну нашої участі, котру треба заплатити, щоб наші дії завершилися успіхом.

ПРО «ІСЛАМСЬКУ ДЕРЖАВУ»

Коли мова заходить про «Ісламську державу», то дилема така: витратити ще трильйон доларів на ще одну велику операцію, котра може й не принести бажаного результату, чи пустити ці гроші на

реконструкцію шкіл, доріг, на розвиток науки й досліджень тут, у Сполучених Штатах. Історія навчила нас тому, що якщо ми робимо за інших те, що вони самі повинні робити (наприклад, посилаємо наших морських піхотинців воювати з «Ісламською державою»), а іракці чи сирийці в цьому не беруть жодної участі, то такий успіх довготривалим не буде.

ПРО РІЗНИЦЮ МІЖ ІРАНОМ І КУБОЮ

Куба – це той випадок, коли ми протягом 50 років намагалися робити одне й теж, і це не давало жодних результатів. Звісно, йшлося про порівняно невеличку країну, котра не становила жодної значної загрози для нас чи наших союзників.

Іран – це велика й складна країна, котра є одним зі світових лідерів у спонсоруванні тероризму, котра, як ми знаємо, намагалася розробити власну ядерну зброю, або принаймні, її складові. До того ж, риторика Ірану не тільки антиамериканська – він також регулярно розпалює ворожнечу по відношенню до Ізраїлю. Та й стратегічне положення Ірану зовсім інше, ніж у Куби.

Тримаючи все це в голові, ми можемо говорити про угоду, котра гарантуватиме, що Іран не збирається мати ядерну зброю – і така угода можлива. Якщо Іран, який вже заявляв, що не планує розробляти ядерну зброю, визнає, що це в його власних інтересах, і доведе це світові, то таку угоду буде схвалено, санкції знято, економіка почне зростати, він реінтегрується в міжнародне співтовариство. Якщо нам вдасться зробити цей великий крок, то ми можемо сподіва-

Бараку Гусейну Обамі залишилося господарювати в Білому домі рівно два роки

БАРАК ОБАМА ПРО МИНУЛЕ Й ПРИЙДЕШНЄ

тися, що це слугуватиме базою для подальшого відновлення й зміцнення двосторонніх відносин.

ПРО ПОРАЗКУ НА ВИБОРАХ ДО КОНГРЕСУ

Ясна річ, я стурбований підсумками останніх проміжних виборів до Конгресу. Вважаю, що ми поставили рекорд за кількістю конгресменів, які переобиралися до Конгресу, і я не думаю, що ми (я й Демократична партія) діяли так добре, як варто було б. У підсумку ми дістали дуже низьку явку виборців і кепські результати.

З іншого боку, тепер у республіканців є можливість вставляти мені палиці в колеса й гальмувати всі мої законопроекти. Вони опинилися на позиції, де їм необхідно виконувати свої обов'язки й нести перед народом відповідальність, оскільки тепер у них значна більшість в обох палатах Конгресу.

ПРО ЕКОНОМІКУ

Коли шість років тому я став президентом, мені довелося мати справу з найтяжчою кризою з часів Великої депресії. Окрім того, ми стикнулися з найсильнішою за довгі роки міжнародною економічно-фінансовою турбулентністю.

Нині я все ще обіймаю президентську посаду в країні з досить сильним економічним зростанням, з дефіцитом, який суттєво знизився, з помітним зростанням кількості робочих місць і платні, яка, нарешті, почала зростати, з низькою інфляцією й високим рівнем енергозабезпечення. І тепер у мене, нарешті, є можливість

сконцентруватися на довгострокових проектах, включно з тими, які принесуть нам добробут і процвітання.

ПРО МЕДИЧНУ РЕФОРМУ

На моє глибоке переконання, реформа системи охорони здоров'я є однією з найважливіших реформ для майбутнього нашої країни – велика справа зі значною політичною ціною, але яка, як ми нині бачимо, виправдовує себе. Не тільки тому, що 10 мільйонів осіб дістали доступ до медичних послуг після ринкових змін, котрі ми запустили, і не тільки тому, що мільйони людей дістали можливість застрахувати своє життя в тих штатах, котрі схвалили програму Medicaid. Ми також побачили, що ціна на медичні послуги знизилася до мінімального рівня за останні 50 років, що стало одним із факторів, завдячуючи якому наш дефіцит скоротився на дві третини.

ПРО РАСОВУ НЕНАВИСТЬ

Я не думаю, що з кожним днем проблема міжрасового протистояння стає менш гострою. Але я вважаю, що те, в якій формі вона проявляється, свідчить про здоровий стан нашого суспільства. Навряд чи недовіра між поліцією й расовими спільнотами є такою вже новою – їй багато років. Просто говорили про неї не так багато з багатьох причин. Те, що нині у всіх є мобільні телефони, на які можна записати якусь пригоду, і потім привернути до неї увагу – це, по-моєму, добре. Далі все залежить тільки від нашої здатності розв'язувати ці проблеми.

Зрозуміло, що опитування громадської думки можуть свідчити про погіршення міжрасових відносин – коли по телебаченню весь час показують справу Еріка Гарнера в Нью-Йорку, це притягує увагу. Але я вас запевняю, що навряд чи хтось з членів афроамериканської чи латинської громад, котрі мають справу з цим все своє життя, скажуть, що нині їм стало важче, ніж 10, 20 чи 30 років тому.

ПРО ІМІГРАЦІЮ

Якщо на ваш погляд іммігранти є фундаментальним злом для країни, що в нас є можливість негайно депортувати 12 мільйонів осіб, незважаючи на порушення прав людей, і що саме так мають діяти американці, я з вами не погоджуюся. Нам треба бути реалістами по відношенню до тих, хто перебуває тут нелегально, й кращий спосіб це зробити – дати їм можливість поступово легалізуватися: платити податки, проходити перевірки і т.ін.

Які саме питання про імміграцію викликають занепокоєння? Якщо питання в охороні кордонів, то ми витрачаємо на це більше ресурсів та коштів і задіюємо більше прикордонників, ніж за останні 30-40 років. Якщо ж проблема в проникненні в країну нелегальних працівників, то нині цей показник найнижчий з 1970-х років. Тому мені незрозуміло, що є причиною стурбованості, окрім думки тих, хто вважає, що ці люди просто не повинні бути в Америці.

Підготував
Андрій Гурін
Спеціально
для «Нової газети»
Фото Reuters

АМЕРИКА В ОСОБАХ

Катерина Кіндрась,
власний кореспондент
«Нової газети» в Америці

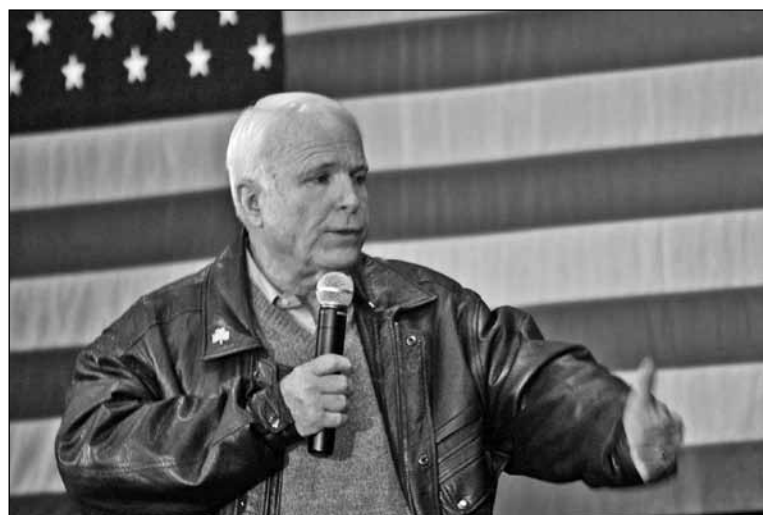
Хоч раніше він очолював сенатські комітети з торгівлі й у справах індіанців, посада голови комітету у справах збройних сил набагато відповідальніша й престижніша, оскільки є ключовою під час ухвалення й реалізації програм оснащення й реформування американського війська.

У 2000 році Маккейн присягнув зробити все, щоб перемогти на праймериз Джорджа Буша-молодшого, жорстко критикував суперника, порівнюючи себе з Люком Скайвокером, який бореться із «зіркою смерті», і був за крок від виконання своєї обіцянки, зумівши завоювати симпатії журналістів і багатьох виборців своїм образом чесного воїна.

білканців дістав 46% голосів проти 53% у Обами.

Нинішнє призначення Джона Маккейна із занепокоєнням сприйняли в Москві. Адже давно відомо, що аризонський сенатор виступає різко проти путінської диктатури, яка в минулому році «засяяла» ще однією «гранню» – несамовитою агресивністю на міжнародній арені, потоптанням будь-яких міжнародних законів і угод, маньякальними спробами присвоїти історію України, перетворивши її на свого вассала.

Заочна словесна дуель Путіна й Маккейна триває не один рік. Відома різка характеристика, яку дав сенатору кремлівський хазяїн. «Маккейн свого часу у В'єтнамі потрапив у полон. Він сидів у ямі,

Сенатор Джон Маккейн

ДЖОН МАККЕЙН III

Закінчення різдвяних вакацій принесло нинішньому господарю Білого дому Баракі Гусейну Обамі невеселі новини. Палату представників оновленого Конгресу на наступні два роки знову очолив його непримиренний критик, конгресмен від штату Огайо, республіканець Джон Бейнер, відомий своєю категоричною позицією щодо деяких ключових рішень 44-го американського президента.

Голосування відбулося у вівторок, 6 січня, у перший день роботи 114-ї сесії американського Конгресу. Бейнеру була необхідна підтримка простої більшості з числа 408 присутніх законодавців, щоб забезпечити собі ще два роки на найвищій посаді у Палаті представників, він же отримав 216 голосів.

Ще однією вкрай неприємною новиною для Обами став вступ на посаду голови сенатського комітету у справах збройних сил колишнього суперника на президентських перегонах, представника уславленої американської військової династії Джона Маккейна III. Тепер один з найпопулярніших критиків російського диктатора Путіна безпосередньо братиме участь в ухваленні рішень про розмири й цілі асигнувань Пентагону. Тепер Обамі буде набагато важче проводити курс стороннього споглядання за агресією Росії проти України. Його «ні» у відповідь на прохання президента України Петра Порошенка поставити нашим військовикам, які ведуть нерівні бої з «соколами» Путіна на Донбасі, оборонне озброєння тепер з допомогою Джона Маккейна може перетворитися на «так».

Онук і син уславлених американських адміралів Джона Маккейна I і Джона Маккейна II, бойовий льотчик, бранець в'єтнамських комуністів, ветеран Сенату, учасник президентських перегонів, друг України й російських опозиціонерів, а також непримиренний опонент Путіна – все це Джон Маккейн.

У захоплюючій біографії 78-річного законодавця крісло голови сенатського комітету у справах збройних сил, мабуть, головна його політична вершина.

Високу посаду один з найвпливовіших і найвідоміших американських сенаторів отримав завдячуючи перемозі республіканців на проміжних виборах до Конгресу минулої осені. На Капітолійському пагорбі Маккейн провів майже 30 років своєї політичної кар'єри, репрезентуючи один з найспекотніших американських штатів – Аризону, що розкинулася біля американо-мексиканського кордону.

Джон Маккейн III зі своїми батьками – матір'ю Робертою та батьком, адміралом Джоном Маккейном II біля обеліску дідові-адміралу Джону Маккейну I

Політконсультант Кристофер Нейвим, який брав участь у різноманітних виборчих кампаніях республіканців, відзначає, що стосунки Маккейна з однопартійцями не завжди були гладенькими. «Його особисті переконання часто розходилися з генеральною лінією, і завдячуючи цьому, він завоював прізвисько Дисидент», – каже Нейвим.

Маккейн справді не жалує партійних побратимів, у своїх критичних виступах регулярно обіцяючи очистити «партію слона» від великих грошей, котрі, на його думку, зіпсували республіканців. Але, незважаючи на свою безкомпромісність, у 2008 році Дисидент зміг перемогти на внутрішньопартійних виборах і стати єдиним кандидатом у президенти від Великої старої партії, як полюбують називати республіканців американці.

Однак своєю напарницею й кандидатом у віце-президенти він узяв губернатора Аляски – ексцентричну, епатажну, малоосвічену, неотесану й жадливо провінційну Сару Пейлін, що відштовхнуло від нього поміркованих і освічених виборців. До того ж Маккейн, хоч і був достатнього енергійним у свої 72 роки, все одно помітно програвав висунутому демократами молодшому Баракі Обамі, котрого під час фінальних теледебатів звинувачував у «соціалізмі».

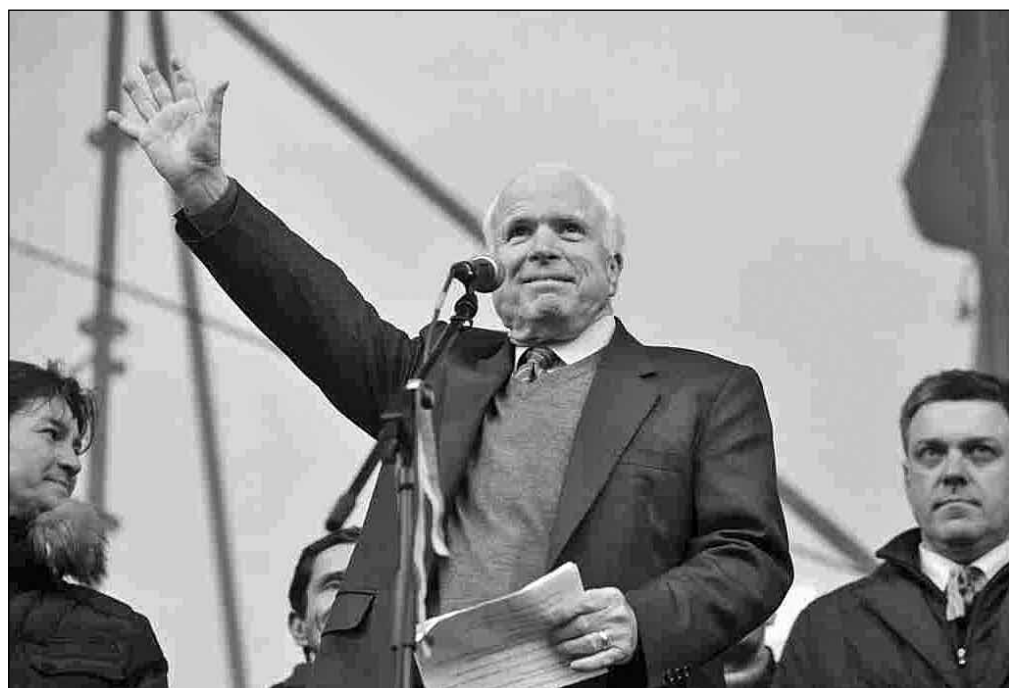
Втім, у підсумку поразка не була розгромною, як прогнозували численні експерти: кандидат респу-

кілька років там просидів. Не дивно, що всіх ненавидить. Від такого у будь-якої людини «дах» поїде», – сказав Путін.

Характеристики, які давав Путіну Маккейн, були не менш убивчими. На весь світ розійшлися слова Маккейна про те, що він побачив в очах Путіна тільки три літери – КГБ. Цим він уколів не тільки господаря Кремля, але й свого старого опонента в лавах Республіканської партії Джорджа Буша-молодшого, який свого часу побачив в очах Путіна... душу.

Між тим, гебешнику Путіну, який у своєму житті не бачив «смаленого вовка», спочатку насолоджуючись пивом у німецькому Дрездені, а потім заносючи зад пітерському меру Собчаку, навіть у страхотливому сні не привидилося те, через що пройшов бойовий американський пілот Джон Маккейн, коли в 1967 році був збитий радянською ракетою над Ханом і тяжко поранений потрапив у полон до в'єтконівців. Красень-хлопець, онук і син адміралів втратив більше 20 кілограмів ваги, і ніхто вже не вірив, що він зможе вийти живим з тюрми Хоало, відомої серед американських пілотів під іронічною назвою Ханой-Гілтон.

Загалом Маккейн пробув у полоні більше п'яти років. «Коли вони хотіли мене покарати, то просто відводили в приміщення, де не було ані протимоскитної сітки, ані ліжка, ані жодного одягу. Протягом

Джон Маккейн на Майдані в Києві

чотирьох днів різні охоронці жорстко били мене по 2-3 години поспіль. Руки й ребра в мене були поламані, а з вух постійно сочилася кров», – писав майбутній сенатор у своїх споминах, опублікованих у 1973 році.

Але Маккейна-політика найкраще характеризує те, що пройшовши через все це, саме він сприяв відновленню дипломатичних контактів між США й В'єтнамом і сам відвідав Ханой у 2000 році.

За останній рік Джон Маккейн був незмінно серед співавторів найжорсткіших законопроектів стосовно Росії. Зокрема, в квітні минулого року сенатор разом зі своїми колегами-республіканцями запропонував законодавчо оформити протистояння російській агресії, наполягаючи на необхідності поставок в Україну важкого озброєння. «Дайте українцям зброю, котра їм необхідна, дайте їм кошти, котрі їм необхідні, дайте їм можливість битися за свою свободу – і вони битимуться», – закликав колега Джон Маккейн.

Немає сумніву, що сенатор має намір відстоювати необхідність поставок озброєнь в Україну й тепер, коли він очолив один з найважливіших сенатських комітетів, від позиції якого залежить куди і в яких обсягах поставлятимуться американські літаки, танки, гармати й ракети.

У травні минулого року Джон Маккейн став співавтором законо-

проекту про надання Україні статусу союзника США поза НАТО. Цей законопроект глибоко під сукно заховав Обама, і тепер у Маккейна з'явилася можливість натиснути на президента, який з плином часу дедалі більше перетворювався із самостійного політичного гравця на «кульгаву качку», аби він цей законопроект звідти витягнув.

У березні минулого року, повернувшись з постреволуційного Києва, Маккейн назвав Росію «бензоколоною, котра удає з себе країну». Однак, один з лідерів російської опозиції Борис Немцов вважає, що всупереч кремлівській пропаганді, він не найрадикальніший республіканець. «Є ставлення Маккейна до Росії, а є – до Путіна. Путіна він ненавидить, але до Росії ставиться нормально: я ніколи не чув від нього нічого русофобського», – сказав Б.Немцов.

Опонент Барака Обами, сенатор навіть візуально демонструє протилежний президентському стиль: господар Білого дому на Різдво грає у гольф на Гавайях, а Маккейн зустрічає головне християнське свято серед американських військовиків в Афганістані. Красномовний факт, який свідчить, що невтомний Дисидент, онук і син уславлених американських адміралів Джон Маккейн III на новій посаді зробить багато корисного і для Америки, і для захисту демократії та свободи в усьому світі.

В АМЕРИЦІ

РОЗПОЧАЛА РОБОТУ
114-ТА СЕСІЯ КОНГРЕСУ

Республіканська партія вперше за вісім років контролює обидві палати Конгресу США, який після різдвяних вакацій 6 січня відновив роботу. Це стало можливим після того, як партія отримала більшість у Сенаті під час листопадових проміжних виборів. Ці зміни створюють основу для політичної боротьби з Білим домом в останні два роки президентського терміну Барака Обами. Нові та переобрані сенатори, а також члени Палати представників склали присягу на початку відкриття 114-ї сесії Конгресу.

Республіканці обурені останніми діями президента Обами, зокрема, стосовно міграційної політики та через зміни у відносинах з Кубою. На порядку денному Конгресу – дозвіл на будівництво нафтопроводу Keystone XL та виклик медичній реформі Барака Обами, відомій як Obamacare. Втім, республіканці та Білий дім можуть співпрацювати щодо податкової реформи та витрат на інфраструктуру.

Водночас спікеру Палати представників Джону Бейнеру кидають виклик декілька консервативніших конгресменів. Серед його конкурентів – представник Техасу Луї Гомерт, який раніше заявив, що настав час для змін після «років невиконаних обіцянок».

В оновленому Конгресі вперше буде 104 жінки, що становить приблизно п'яту частину від усіх місць, а також 96 представників етнічних меншин.

АДМІНІСТРАЦІЯ США:
РОСІЯ НЕ ВИКОНУЄ СВОЇ
ЗОБОВ'ЯЗАННЯ

Адміністрація США вважає, що Росія не виконує свої зобов'язання щодо врегулювання конфлікту в Україні. Про це 6 січня заявила прес-служба Білого дому.

У Білому Домі попередили, що чим довше Москва дотримується такої політики, тим більший ризик, що вона зіткнеться з новими санкціями.

За словами прес-секретаря Барака Обами Джоша Ернеста, під зобов'язаннями в США розуміють, перш за все, припинення надання військової допомоги сепаратистам на Донбасі й участь у бойових діях російських регулярних військ.

Паралельно з цією заявою прес-служби Білого дому в Держдепартаменті США зажадали негайного звільнення незаконно ув'язнених української льотчиці Надії Савченко та кінорежисера Олега Сенцова.

Американські дипломати вважають, що Росія повинна відпустити й усіх інших українців, яких утримує в полоні.

ДЕРЖДЕПАРТАМЕНТ:
БЕЗ ПРОГРЕСУ НА ДОНБАСІ
САНКЦІЇ ПРОТИ РОСІЇ
НЕ СКАСОВУВАТИМУТЬСЯ

Про це 5 січня заявила речниця Державного департаменту США Джен Псакі.

«Президент Франції Франсуа Олланд заявив, що санкції проти Росії будуть зняті в разі прогресу в напрямку стабілізації ситуації й встановлення миру на Донбасі. Такою була наша позиція з самого початку, як і позиція наших партнерів. Якщо Росія й сепаратисти виконають взяті на себе зобов'язання в Мінську, ми можемо зняти певні санкції. Але не може бути й мови про їхнє скасування допоки не буде досягнуто реального прогресу на Донбасі», – наголосила Псакі.

Російські ЗМІ поширили брехливу інформацію про буцімто готовність Франції зняти санкції. Однак насправді 5 січня президент Франції Франсуа Олланд лише заявив в інтерв'ю France Inter radio, що санкції Заходу проти Росії можуть бути зняті виключно в разі прогресу в урегулюванні кризи на сході України.

«Якщо буде прогрес, вони мають бути зняті. Якщо ж прогресу не буде, санкції залишаться», – сказав Ф.Олланд.

БІЛИЙ ДІМ
ТАЄМНО ПРАЦЮЄ
НАД ВІДНОВЛЕННЯМ
ЗВ'ЯЗКІВ З РОСІЄЮ?

Адміністрація президента США Барака Обами робить залаштункові таємні спроби налагодити нові робочі відносини з Росією, незважаючи на те, що президент Росії Володимир Путін не виявляє особливого інтересу до припинення агресії в Україні. Про це повідомила інформаційна агенція Bloomberg View. За її даними, в грудні Рада національної безпеки Обами завершила роботу над масштабним і всеосяжним аналізом політики США стосовно Росії. Було проведено десятки нарад; свої міркування представили Держдепартамент, Міністерство оборони та кілька інших відомств. Після закінчення цієї роботи, яка часом супроводжувалася гострими дискусіями, Обама ухвалив рішення про пошук можливостей продовження співпраці з Росією з цілої низки двосторонніх і міжнародних проблем, одночасно пропонуючи Путіну вихід з па-

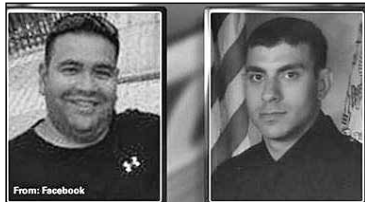

тової ситуації в Україні. За даними Bloomberg View, таємні переговори з Москвою очолює держсекретар Джон Керрі. Минулої осені він навіть планував поїхати в Москву й зустрітися з Путіним безпосередньо. Крім того, Білий дім вирішив використовувати й іншу тактику, звернувшись по допомогу до старого друга Путіна, повідомляє Bloomberg View. Білий дім попросив колишнього держсекретаря США Генрі Киссінджера зателефонувати Путіну безпосередньо. Чи відбулася така розмова – невідомо. Як Білий дім, так і сам Киссінджер відмовилися від коментарів на цю тему.

У НЬЮ-ЙОРКУ
ЗНОВУ ОБСТРІЛЯЛИ
ПОЛІЦЕЙСЬКИХ

У Нью-Йорку затримано трьох підозрюваних у збройному нападі на офіцерів поліції, здійсненому 6 січня в нью-йоркському районі Бронкс. Патрульні були в цивільному одязі, вони відповіли виїздом на місце злочину після дзвінка про пограбування невеличкої крамниці.

Один з підозрюваних був озброєний і почав стріляти в поліцейських, внаслідок чого двох вартових порядку було тяжко поранено. Нині вони перебувають у шпиталі і їхній стан лікарі оцінюють як тяжкий, але стабільний.

Як повідомляла «Нова газета», 20 грудня в Брукліні також було здійснено напад на двох працівників поліції, які сиділи в патрульному автомобілі. Злочинець, чорношкірий мешканець Балтімору, відкрив вогонь ззаду, вціпивши поліцейським у шию й спину. Від отриманих поранень обидва правоохоронці померли. Під час похорону одного з них велика кількість поліцейських повернулася під час виступу мера Нью-Йорка Білла ді Блазіо спинами, демонструючи таким чином зневагу до мера, який, на їхню думку, нічого не робить для безпеки поліцейських, натомість підтримуючи вигадану легенду про те, що американські поліцейські буцімто полюють на чорношкірих громадян.

У БОСТОНІ РОЗПОЧАВСЯ
СУД НАД ДЖОХАРОМ
ЦАРНАЄВИМ

У Бостоні 5 січня розпочався суд над 21-річним Джохаром Царнаєвим, якого обвинувачують у скоєнні теракту в квітні 2013 року під час проведення Бостонського марафону. Про це повідомила американська телекомпанія CNN.

Протягом перших трьох днів було сформовано Велике журі у складі 12 головних присяжних й 6 запасних. Безпосередньо сам процес над підсудним розпочнеться 26 січня.

Адвокатам Джохара Царнаєва не вдалося укласти угоду з представниками генеральної прокуратури США, хоч сторони захисту та обвинувачення вели відповідні переговори протягом кількох місяців і до останнього часу. Обговорювалася можливість того, що Царнаєв визнає свою провину й буде засуджений до довічного ув'язнення без права дострокового звільнення. При цьому влада не стала б вимагати для нього страти. Однак ці переговори зайшли в глухий кут, тому що Міністерство юстиції США не погодилося відмовитися від можливості смертної кари для Дж.Царнаєва.

Жертвами двох вибухів на фініші Бостонського марафону 15 квітня 2013 року стали три особи, 264 особи було поранено. Слідство довело, що теракт зорганізували й провели брати Царнаєви, які прибули до США з Чечні 12 років тому. Старшого брата Джохара Царнаєва Тамерлана було застрелено поліцейськими під час спроби братів втекти від поліції.

КЕНТАКСЬКЕ ДИВО

У небі над лісовим масивом на південному заході штату Кентакі 3 січня сталася авіакатастрофа – приватний двомоторний літак Piper PA-34 Seneca, який летів на Флориду, через поламки двигуна (про це пілот встиг повідомити авіадиспетчеру) впав на дерева. Двоє дорослих пасажирів літака й двоє дітей загинули.

Вся Америка нині захоплюється мужністю й самостійністю ще однієї пасажирки – 7-річної Сейлор Гатцлер, яка дивом вціліла, хоч літак каменем упав на ліс з висоти в кілька кілометрів. Виборсавшись з уламків літака, в якому загинули її батьки, сестра й двоюрідна сестра, вона вночі босоніж здолала три чверті милі лісових хащів і вийшла на лісовий будиночок пенсіонера Ларрі Вілкінса, який обіграв, заспокоїв дівчинку й викликав швидку допомогу. Лікарі стверджують, що життю дитини, яка нині проходить обстеження в шпиталі, нічого не загрожує.

ПРОВІДНІ ЗМІ США
ВІДМОВИЛИСЯ
ПЕРЕДРУКОВУВАТИ
КАРИКАТУРИ CHARLIE
HEBDO

Провідні американські інформаційні агенції відмовилися передруковувати карикатури на пророка Мухамеда, котрі стали причиною нападу 7 січня на французький сатиричний журнал Charlie Hebdo, внаслідок якого загинуло 12 осіб, ще 10 дістали поранення.

The New York Times, The Wall Street Journal, Reuters и Associated Press заявили, що не публікуватимуть карикатури, які ображають почуття віруючих. Одіозні карикатури було передруковано лише американськими онлайн-виданнями The Daily Beast і Slate.

«Після прискіпливого розгляду даного питання редактори вирішили, що опис карикатур, про які йдеться, дасть читачам достатньо інформації для розуміння паризької трагедії», – сказав прес-секретар New York Times Company Деніел Родес.

АМЕРИКАНСЬКІ
КІНОКРИТИКИ НАЗВАЛИ
ФІЛЬМ РОКУ

Кінодрама «Прощай, мово!» франко-швейцарського режисера Жана-Люка Годара стала найкращою стрічкою 2014 року за версією Національного товариства кінокритиків США (National Society of Film Critics). Про це повідомила прес-служба товариства.

Кращим актором товариство назвало Тімоті Сполла, який зіграв головну роль у біографічному фільмі про відомого британського художника «Вільям Тернер» режисера Майка Лі. Кращою актрисою визнано французьку Маріон Котіяр за роль у кінострічці «Два дні, одна ніч» бельгійських режисерів Жана-П'єра й Люка Дарденів. Режисером року став Річард Лінклейтер, який зняв фільм «Рання юність». Кращим сценаристом визнано Веса Андерсона за сценарій до фільму «Готель «Гранд Будапешт»». Нагороду за кращу чоловічу й жіночу ролі другого плану отримали Джонатан Кімбл Сімонс, який зіграв у фільмі «Одержимість», й Патрісія Аркет, яка знялася у фільмі «Рання юність». Кращим документальним фільмом американські кінокритики визнали стрічку «Громадянин чотири» – кіноінтерв'ю Лори Пойтрас з колишнім працівником ЦРУ Едвардом Сноуденом, який нині переховується в Росії.

За повідомленнями світових та американських інформаційних агенцій

**Це найкраще місце для
збереження ваших
ощадностей!**

Інтернет: www.sumafcu.org

**Зима – чудова пора для відпочинку! Перевірте свої
заощадження. Чи відомо Вам, що у Кредитівці СУМА
Йонкерс найвищі відсотки? Порівняйте зі своїм банком!
Якщо за \$10,000 на рік одержуєте менше,
ніж \$215, то зайдіть до нас.**

Наприклад: за \$10,000 банки виплачують річні
дивіденди від \$5 до \$90 на рік ☹

Порівняйте з нашими: від \$75 до \$215 ☺

Не думайте довго, відвідайте нас!

Наші відсотки по позичках теж кращі, ніж у сусідніх банках.
Телефонуйте 914-220-4900.

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA

E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936

E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг Велі

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфордї

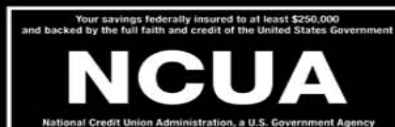
39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

E-mail: newhaven@sumafcu.org

UKRFCU.com
Ukrainian Selfreliance Federal Credit Union

FIRST TIME HOME BUYER PROGRAM

BENEFITS:

- MAXIMUM OF 90% FINANCING
- LOW DOWN PAYMENT
- NO PMI
(PRIVATE MORTGAGE INSURANCE)

WWW.UKRFCU.COM/MYFIRSTHOME

Millennials, Gen Y, or Gen X make up 61% of first time home buyers.* Would you like to buy today?

Contact us to learn how you can save money.

**CALL US TODAY
215-725-4430**

WHO QUALIFIES

Someone who currently does not own a home, has not ever owned a home, or has not owned one for three years.

*Source: 2014 National Association of Realtors® Home Buyer and Seller Generational Trends report.

DISCLOSURE: Loans are subject to approval criteria, not all applicants will qualify. Offer is subject to change or withdrawn without notice. Qualified applicants must be members or sign-up for membership in the USFCU. New memberships are subject to USFCU membership terms and disclosures (see membership eligibility at www.ukrfcu.com or inquire at any USFCU location).

This offer is non-transferable and cannot be combined with any other offer.

Federally insured
by the NCUA

У ГРОМАДІ

Театралізованим дійством «Winter Light», що відбулося 27-28 грудня в експериментальному театрі LaMaMa, мистецька група «Яра» під керівництвом Вірляни Ткач привітала нью-йоркців та їхніх гостей з Новим 2015-м роком та Різдва Христовим.

Кілька років поспіль я буваю на зимових театралізованих дійствах мистецької групи «Яра» й щоразу вихожу з театру з відчуттям, що різдвяно-новорічна вистава від Вірляни Ткач, яку щороку влаштовує у Великому Нью-Йорку ця відома режисерка-авангардистка, закорінена в глибинні народні традиції, насправді схожа на давній, протяжний у часі і просторі серіал. Головні дійові особи залишаються незмінними: все ті ж Марія та Йосип, Святе Дитя, волхви-мудреці, ангели, Ірод, прості смертні та колядники з Криворівні... Але щоразу дедалі глибшим стає коріння цієї вічної Різдваної історії – цього року її доповнило багатоголосся родинного автентичного ансамблю «Коріння» з Кергонксону під керівництвом Галини Щепко. А образ насіння, яке наприкінці вистави проростає у валізі біженки, нагадує про те, що

Фрагмент вистави «Зимове світло»

коляда, цей зимовий ритуал, який став невід'ємною часткою Різдва Христового, насправді багато давніший за походженням та символікою. Сьогодні традиції старовинних зимових пісень зберігаються у селах високих Карпат, де коляда вважається найголовнішою подією року й люди вірять, що вона має чудодійну силу, бо якщо ці пісні та віншування не звучатимуть у кожній господі, не настане весна, не проросте зерно, не вродить урожай...

Щороку дедалі гучнішим стає й відлуння цієї вічної Різдваної історії. Режисер Вірляна Ткач

об'єднала у виставі традиційні гуцульські коляди, фрагменти вертепу XVIII століття та переклади віршів Сергія Жадана. Але коли невеличкий самозакоханий цар Ірод з георгієвським бантом на грудях, неймовірно схожий з відстані глядацького залу на нинішнього кремлівського карлика, який посилає нові й нові свої орди, аби загартувати Україну, вигукє до відданих сатрапів: «Знайти всіх немовлят чоловічої статі й знищити!», так і здається, що продовженням цієї фрази стане: «...Мочить всіх в сортіре!» Коли ангел, обурюючись тим, що відбу-

Колядники з Криворівні на Другій авеню в Нью-Йорку

вається у Віфлеємі, йде з авансцени, наспівуючи, як останній аргумент: «Ля-ля-ля-ля!», його протестна мелодія видається неймовірно схожою на знаменитий слоган українських футбольних фанатів, за який один український в.о. міністра закордонних справ позбувся своєї посади, але зате ввійшов у новітню історію. І коли молода акторка китайської зовнішності зворушливо читає англійською мовою монолог: «Всі ми – біженці в цьому світі», перед очима глядацького залу постають не лише Віфлеєм, а й Краматорськ, Ілловайськ, Піски...

У виставі цілий клубок «сплетінь», притаманих режисерській майстерності Вірляни Ткач – часово-просторових, візуально-слухових, колізійних, метафоричних... І ціла вервечка вічних запитань – з відповідями і без них... Хоча головна відповідь все таки є. Вона – у колядці, яка лунає наприкінці вистави й яку разом з акторами «Яри» українського й ірландського, китайського й афроамериканського походження, співає увесь зал: «Нова радість стала, яка не була. Над вертепом звізда ясна на весь світ засіяла...»

Катерина Боруш
Фото Володимира Ключка

У ЛЮБОВІ ТА ЄДНОСТІ – ЗАПОРУКА НАШОЇ СИЛИ

Учасники «Різдвяної зустрічі» в Чикаго

У Чикаго, 10 грудня відбулася «Різдвяна зустріч» Українсько-Американської Федеральної Кредитової Спільноти «Самопоміч» з духовними провідниками українських християнських громад шести різних українських християнських конфесій: УКЦ, УГКЦ, УПЦ-КП, УАПЦ, Української баптистської церкви та Української християнської церкви п'ятдесятників штатів Іллінойс, Індіана, Мічиган та Вісконсин.

Відкриваючи святкову зустріч, президент дирекції кредитівки «Самопоміч» Михайло Р. Кос від імені дирекції, управи й працівників висловив щирі подяку всім душпастирям за віддане служіння Богові, Україні й українському народові, за їхні щирі молитви, за те, що сумлінно дбають про єдність і духовну чистоту українських родин

і прищеплюють нашим майбутнім поколінням велику любов до Бога й національних традицій. Промовець підкреслив, що від початку свого заснування й дотепер кредитівка «Самопоміч» має надзвичайно тісні, майже нерозривні взаємини з духовенством. Цей зв'язок допомагає українській громаді далеко від рідної землі зберігати свою національну ідентичність. Фінансова підтримка своїх членів, українських парафій та їхніх прицерковних, особливо молодечих, організацій залишається основним пріоритетом чиказької «Самопоміч». Таким чином, допомагаючи один одному, українська громада живе, росте і процвітає матеріально й духовно.

Під проводом високопреосвященного владика Ришарда Стефана Семенюка, святкова вечерея розпочалася колядою «Бог предвічний» та спільною молитвою за мир, злагоду і Боже благословення кожної української родини, України та всього світу.

З особливими промовами під час свята виступили президент і виконавчий директор кредитівки Богдан Ватраль та 1-й віце-президент дирекції Олег Караван.

Під спів чудових українських колядок присутні мали нагоду пригоститись смачними традиційними різдвяними стравами від Українського культурного осередку при парафії Св. Володимира й Ольги в Чикаго, скласти свої різдвяні привітання, висловити свою вдячність чиказькій «Самопоміч» за фінансову підтримку та поділитись думками про наболіле й труднощі, з якими на сьогоднішній день стикається українська церква й українська спільнота в цілому.

Найболючішою темою були й залишаються сумні та трагічні події в Україні. Прикметно, що «Різдвяна зустріч» об'єднала в молитві духовних провідників шести різних українських християнських конфесій: УКЦ, УГКЦ, УПЦ-КП, УАПЦ, Української баптистської церк-

ви та Української християнської церкви п'ятдесятників. Присутні привітали довголітнього голову Української християнської церкви п'ятдесятників у Бенсенвілі (штат Іллінойс), пастора Григорія Матвієва, якому цього дня виповнилось 89 років і заспівали йому «Многая літа».

З привітальними словами і подякою виступили: настоятель катедрального собору Св. Андрія Первозваного у Блумінгдейлі (штат Іллінойс), митрофорний протоєрей Віктор Полярний, пастор Української баптистської церкви Олександр Калінін, настоятель храму Української православної церкви Пресвятої Трійці, що в місті Бенсенвілі (штат Іллінойс), отець Богдан Калинюк, настоятель Української католицької катедральної парафії Св. Миколая в Чикаго отець Богдан Налісник та інші. У теплих зверненнях неодноразово згадувалось, що сьогодні, як ніколи, наша українська церква пови-

нна бути єдина у своїх молитвах до Всевишнього. Тільки у великій любові один до одного та єдності – запорука нашої сили.

На підтвердження цього з ініціативи президента й виконавчого директора чиказької «Самопоміч» Богдана Ватраля українські душпастирі різних конфесій разом з дирекцією кредитівки склали під час зустрічі спільний лист-звернення до Президента України Петра Порошенка, засвідчуючи свою велику солідарність і молитовну єдність з народом України в боротьбі за волю, суверенітет і непорушність кордонів Української держави.

«Різдвяна зустріч» з духовенством відбулась також у Нью-Джерсі. Організував її та провів дорадчий комітет УАФКС «Самопоміч» у цьому штаті. Детальнішу інформацію читайте на веб-сторінці: www.selfreliance.com

Прес-служба кредитівки «Самопоміч» у Чикаго

МИЛОСЕРДЯ

Школа українознавства ОУА «Самопоміч» у Нью-Йорку під керівництвом її директора Івана Макара та заступника Христини Васильків-Піхманець організувала декілька проектів, щоб допомогти війнам АТО та їхнім дітям.

З ТУРБОТОЮ ПРО БЛИЖНЬОГО СВОГО І ДАЛЬНЬОГО

Дарунки від наймолодших вихованців школи українознавства ОУА «Самопоміч» захисникам України

Батьки та вчителі радо відгукнулися на збірку коштів для придбання захисного спорядження українським воякам Східного фронту й завдяки цьому придбано тепловізор, бронешоломи.

Приємно бачити, що почуття милосердя й допомоги потребуючому закладається в душі вихованців нашої школи від маленького віку. Дошкільнята разом з учителькою Наталкою Гугою вирішили також допомогти Україні. Вони намалювали малюнки та приготували подарунки солдатам 25-го добровольчого батальйону «Київська Русь». Пакунки склали самі. До них, крім своїх мистецьких творів, поклали

також ліки від застуди, пластирі та ліхтарики. За словами вчительки, батьки активно підтримали цю ініціативу і разом за півтора місяці назбирали багато речей, включаючи термобілизну, спальні мішки й теплий одяг.

За ініціативою авторки цих рядків, у співпраці з благодійним рухом «Разом» у школі відбувся збір забавок для дітей полеглих Героїв України, до якого прилучилися всі учні й вчителі школи – від «Світлички» до випускників. Відтак, спільними зусиллями вдалося зібрати 13 посилок, які від-

правлено до України наприкінці грудня.

Дирекція школи й ініціатори цих проектів вдячні всім і кожному, хто прилучився до цієї добродійної справи. Такі приклади доброти й жертвовності сіють у душах наших дітей любов і повагу до ближнього свого і готовність допомогти у важку хвилину тому, хто, можливо, дуже далеко від них, але так само відданий Україні й готовий віддати за неї життя.

Валентина Глушак,
вчителька школи
українознавства ОУА
«Самопоміч», Нью-Йорк

ПОТРІБНА АДРЕСНА ДОПОМОГА ПОРАНЕНИМ З УГРИНОВА

Дорога редакціє! Дуже дякую, що публікує в газеті повідомлення про наших українських героїв-патріотів, які потребують допомоги. Хочу поділитися й своїми болями та турботами.

вибитими зубами, переломом ребра й багатьма іншими травмами в лютому 2014 року Степана доставили до лікарні, де йому надали першу допомогу. Але з того часу перебуває у важкому стані й потребує додаткового лікування.

Для тих, хто захоче відгукнутися, адреса Андрейків Степана Васильовича:

**Івано-Франківська обл.,
Калуський район,
село Середній Угринів,
вул. Шухевича, 32.**

Другий наш земляк – Турчиняк Василь, 1992 року народження. Воював танкістом у Донецькій та Луганській областях в зоні АТО, був поранений, також потребує лікування, реабілітації й матеріальної та моральної підтримки.

Адреса Турчиняка Василя Ярославовича:

**Івано-Франківська обл.
Калуський район,
село Середній Угринів,
вул.Марчамів, 1.**

Ми з чоловіком допомагаємо цим та іншим хлопцям, а також біженцям з Донбасу як можемо, але наші можливості дуже обмежені. Знаю, що в Америці живе багато наших земляків – вихідців з Івано-Франківщини й навіть Калуського району. Звертаюся насамперед до них і до всіх людей доброго серця допомогти цим героям, які в лиху годину мали мужність постояти за свою і нашу Батьківщину, а тепер не мають здоров'я постояти за своє життя.

**Марія Ліщинська
Глен-Спей
(штат Нью-Йорк)**

АМЕРИКАНСЬКИЙ ВНЕСОК У БЛАГОДІЙНУ СКРИНЬОУ БЕРДЯНСЬКА

Студенти й викладачі Бердянського педагогічного університету, що в Запорізькій області, добре знають американський Фонд ім. К. Ковшевич та його засновницю доктору Христині Дурбак з Нью-Джерсі, завдяки якій з Америки надійшло стільки коштів для оплати за навчання університетським студентам, стільки різноманітного одягу й речей першої необхідності, що стали в пригоді десяткам студентів та біженців із фронтних областей.

Степан Герилів, організатор університетської благодійної скрині «ДоброДій» у Бердянську, разом з викладачами приймають «теплі дарунки» від доктору Христині Дурбак з США у фонд допомоги війнам АТО

А ось цього разу пані Христина долучилася до ще однієї шляхетної справи: надіслала на адресу університетської благодійної скрині «ДоброДій» посилку з вовняними нитками й попросила віддати тим, хто міг би виплести з них шкарпетки, светри чи рукавиці для українських вояків, аби вони не мерзли в окопах. Організатори «ДоброДія» частину ниток вручили декану факультету фізико-математичної й технологічної освіти Олександрі Малихину та викладачці Таїсії Черемисині, яка веде курс рукоділля й пообіцяла разом зі студентами створити теплі дарунки для українських захисників якнайшвидше.

А зовсім недавно на великому передріздвяному ярмарку було виставлено добротні речі, надіслані Христиною Дурбак, виручені кошти від яких підуть на закупівлю тепловізора (приладу нічного бачення), який коштує понад 6 тисяч гривень. Просимо через ваш тижневик передати сердечну вдячність викладачів і студентів Бердянського

педагогічного університету доктору Христині Дурбак і всім американським українцям і неукраїнцям, які підтримують Україну та її захисників у нинішню важку годину.

Степан Герилів,
редактор «Українського
слова» – газети
Бердянського педагогічного
університету
Запорізької області

«ПАЛАТА ГЕРОЇВ» І НАШЕ СУМЛІННЯ

Дуже схвилювала стаття «Палата героїв», надрукована у «Новій газеті» 1 грудня 2014 року. Відчуваю особисту потребу допомогти конкретним людям-героям, які захищають Україну від сепаратистів і російських окупантів. Відкрила рахунок у кредитівці СУМА-Йонкерс «Wounded Soldier», кошти з якого йдуть на допомогу пораненим на Східному фронті.

**SUMA-Yonkers FCU
125 Corporate Blvd.
Yonkers, NY 10701
Acct.# 8695-2
«Wounded Soldiers»**

Буду вдячна кожному, хто приєднається до цієї акції, щоб зібрати якомога більше коштів для допомоги нашим героям та їхнім родинам.

**З повагою,
Анастасія Татарин
Йонкерс (штат Нью-Йорк)**

РІЗДВЯНИЙ ЗОРЕПАД

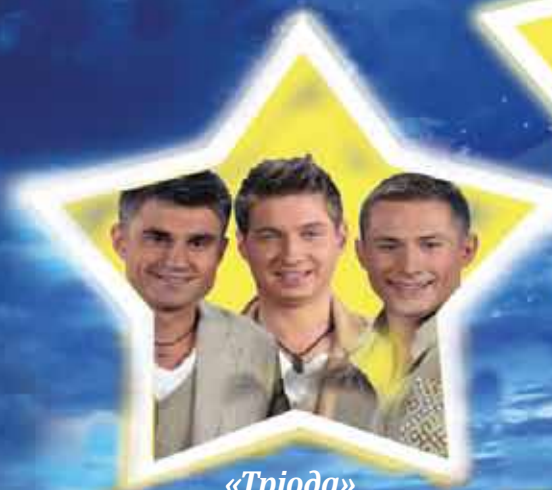
**Шановні українці! Запрошуємо вас на традиційний
Гала-Концерт "РІЗДВЯНИЙ ЗОРЕПАД"**

У програмі:

- Народна артистка України
• **Ніна Матвієнко**
Суперфіналісти телепроекту
"Х-Фактор", ансамбль
- **"Тріода"**
Фіналіст конкурсу "Голос країни"
- **Володимир Окілко**
Заслужені артисти України
- **Назарій та Дмитро Яремчуки**
З новою програмою

Ніна
Матвієнко

«Тріода»

Володимир
Окілко

**11 січня (неділя), 12:30PM
Whippany, NJ**

Ukrainian American Cultural Center
60C North Jefferson Rd. Whippany, NJ 07981

Квитки за тел: (862)754-6329

**11 січня (неділя), 6:00PM
Yonkers, NY**

Ukrainian Youth Center,
301 Palisade Ave. Yonkers, NY 10703

Квитки за тел: (203) 982-3125 – Ярослав;
(914) 409-3564 – Світлана; (646) 725-5428 – Юрій

**17 січня (субота), 5:00 PM
Rochester, NY**

Linehan Chapel Golisano Academic Center
at Nazareth College 4245 E Avenue, Rochester, NY 14618

Квитки – в приміщенні Української кредитівки
А також за тел: (585)266-4036; (914)312-3690

**Самопоміч (Н.Дж.)
Федеральна Кредитна Спілка**

Toll Free:
1-888-BANK UKE
www.bankuke.com

**Маємо свої
ATMs!**

Понад 30,000 по всій
Америці!

Відвідайте нашу сторінку
www.bankuke.com
щоб бачити їх знаходження!

PRINCIPAL OFFICE
851 ALLWOOD ROAD
CLIFTON, NJ 07012
(973) 471-0700

BOTANY VILLAGE OFFICE
237 Dayton Ave
CLIFTON, NJ 07011
(973) 772-0620

**УКРАЇНСЬКА
КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА
СВЯТОГО ЮРА В НЬЮ-ЙОРКУ**
Saint George Ukrainian Catholic Church

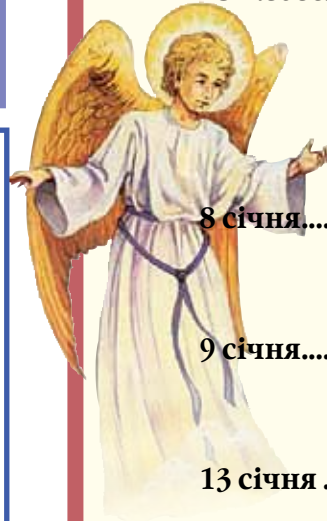
30 East 7th Street, New York, NY 10003
Тел.: 212-674-1615

РІЗДВО – 2015

Дорогі Парохіяни!

Христос Народився! Славимо Його!

З нагоди цього річного різдвяних свят ще раз глибоко замислимося над ставленням Бога до нас, бо в Ньому є джерело світла й сили, надія на краще майбутнє, як щось, що можна справді здійснити. Обіймаючи усіх Вас у новонародженому Ісусі Христі, бажаємо щоб віфлєємське світло здолало темряву, щоб осяяло всіх людей, створених за образом їхнього Творця. Миру і злагоди в родинах. Великих змін на краще в рідній Україні! Хай народжене дитячко у вертепі на сіні принесе мир і радість всій вашій родині. А Матір Божя, Матір єдина, випросить ласки у свого Сина. Хай Господь Вас охороняє! Христос ся рождає! З Різдвам Христовим та Новим 2015 Роком!

8 січня..... СОБОР ПРЕСВ. БОГОРОДИЦІ
Літургії: 6:00, 8:30, 10:00 ранку
6:00 вечора

9 січня..... СВ. ПЕРВОМУЧ. СТЕФАНА
Літургії: 6:00, 8:30, 10:00 ранку,
6:00 вечора

13 січня ЗАКІНЧЕННЯ РОКУ
Літургії: 6:00, 7:30, 8:30 ранку

**14 січня НАЙМЕНУВАННЯ ГНІХ
СВ. ВАСИЛІЯ ВЕЛИКОГО**
Літургії: 6:00, 8:30, 10:00 ранку
6:00 вечора

18 січня ЩЕДРИЙ ВЕЧІР
Літургії: 7:00, 8:30 ранку
Літургія, Мале Водосвяття: 10:00 ранку
Літургія: 4:00 по полудні
Велике Повечір'я: 6:00 вечора

19 січня..... БОГОЯВЛЕННЯ ГОСПОДНЄ – ЙОРДАН
Літургії: 6:00, 8:30 ранку
Літургія, Велике Водосвяття: 10:00 ранку
Літургія: 6:00 вечора

11 січня ПРОСФОРА – Шкільна Авдиторія
2 год. по полудні

Страхування ЖИТТЯ – чи потрібне воно мені?

“Хоч страхові експерти стверджують, що метою страхування є захист від ризику грошових втрат, проте ці слова можуть вам видатися занадто сухими, щоб пояснити реальну причину купівлі страховки. А нині є комфорт і безпека - як для Вас, так і для ваших близьких. Простіше кажучи, метою страхування є спокій.”

Телефонуйте:
888-538-2833

Наявне не в усіх штатах.

ШЛЯХ. ІСТИНА. ЖИТТЯ

Наш співрозмовник:

Владика Даниїл (в миру – Володимир Зелінський) – єпископ Памфільський, глава Консисторії Української православної церкви в Сполучених Штатах Америки, правлячий єпископ Західної єпархії УПЦ США. Народився в 1972 році в місті Бучачі на Тернопільщині. Навчався в Івано-Франківській семінарії, в 1996 році продовжив теологічні студії в Католицькому університеті США (Вашингтон, округ Колумбія), а в 2000-му – в семінарії Святої Софії (Саут Бавнд-Брук, штат Нью-Джерсі). У 2002-му завершив навчання Applied Orthodox Theology at the University of Balamand Holy Patriarchate of Antioch зі ступенем магістра, в 2007-му – Пітсбурзьку теологічну семінарію зі ступенем доктора теології. Закінчив також школу капеланів (US Army Chaplain School) у м. Форт Джексон (штат Південна Кароліна) і два роки служив капеланом в американському війську.

12 травня 2001 року в Українській православній церкві Св. Андрія в Бавнд-Бруку (штат Нью-Джерсі) був висвячений архієпископом Антонієм на священство, 22 травня 2002-го в монастирі Святого Іллі (м.Довер, штат Флорида) прийняв чернечий сан, прибравши ім'я Даниїл.

3 вересня 2002 року й до сьогодні – головний редактор часопису «Українське православне слово», з 2005-го й до сьогодні – керівник і духовний дорадник програми допомоги сиротам і потребуючим в Україні (Church Orphanage Adoption Program in Ukraine).

6 жовтня 2007 року був обраний 18-им Собором УПЦ США єпископом. З жовтня 2012-го – голова Консисторії УПЦ США, головного духовного осідку Української православної церкви в Америці.

З владикою Даниїлом ми хотіли зустрітись давно, з того моменту, як вперше почули його проповідь і побачили, як він спілкується з вірянами й як ті, що прийшли до церкви, хочуть його слухати. Але така нагода випала лише тепер, на початку цього року, напередодні Різдва Христового. Обіцяли забрати у нього хвилини тридцять, а розмовляли годин зо три. На прощання владика обдарував нас дарами, привезеними зі Святої землі й України – 33 свічками з Єрусалимського храму Гробу Господнього, прапором добровольчого батальйону «Донбас» та іконою Перших дарів.

– Ми називаємо цей образ іконою Перших дарів, – каже владика Даниїл. – На ній зображено київську Десятинну церкву й рівноапостольних святих Володимира та Ольгу, які її збудували, віддавши десятину свого майна. Її написала й подарувала нашій церкві Шерол Петух, американка, яка

живе в Пітсбургу й має українське коріння. Люди відгукуються, цікавляться, що стоїть за цими образами, чому Володимир і Ольга так чинили, й самі замислюються над сенсом власного життя.

Копію цієї ікони ми подарували Вселенському Патріарху Варфоломію, коли зовсім недавно, восени минулого року, повертаючись зі Святої землі, зустрічалися з ним у Константинополі. Він довго й уважно дивився на неї, а потім сказав, що це візир того, як потрібно чинити в житті, – віддавати й присвячувати бодай десять відсотків свого життя служінню Богові, праці для церкви.

– 7 лютого відбудеться добродійний вечір на підтримку сиротинців України. Запрошуються всі люди доброї волі?

– Безперечно. Запрошуємо всіх людей доброї волі й щирого серця. Майже двадцять років наша церква спонсорує добродійні місійні подорожі молодих людей в Україну. Сама суть цих подорожей не

– Відразу після постановлення незалежності наша церква почала шукати шляхи допомоги Україні. Багато було прохань відбудувати храм у тому чи іншому селі чи місті, й на початках наші парафіяни те робили – надсилали кошти на відбудову церков і допомогу парафіям. Але дуже швидко помітили, що в Україні в кожному селі по 3-4 церкви, почалися непорозуміння між юрисдикціями. Щоб не стати заручником війн на релігійному ґрунті, владика Антоній, митрополит УПЦ США, на той час архієпископ, під час собору задався запитанням: що ми робимо для людей, окрім того, що відбудовуємо церкви й позолочуємо їх? Церква ж є не лише місцем, де люди приходять на молитву, церква – це місце, де люди починають жити за молитвою, відчуваючи її живою. Тим часом відгукнулося дві сестри – Оріся Федервич та Наталія Деделюк, які надіслали першу пожертву – 40 тисяч доларів, щоб започаткувати якийсь проект допомоги бідним в

Владика Даниїл (праворуч) під час інтронізації глави УПЦ США, митрополита Антонія (ліворуч)

ЖИВА ВІРА ВЛАДИКИ ДАНИІЛА

тільки в тому, щоб допомогти потребуючим людям в Україні, людям, які неповносправні, бідні, а й у тому, щоб навчити людей з Америки бачити життя таким, яке воно є. Щороку з благословення митрополита Української православної церкви США Антонія, ми з 15-20 молодими людьми з Америки, переважно студентами, наприкінці травня летимо до України, де живемо в інтернатах і працюємо з дітьми. Таким чином ми допомагаємо, з одного боку, Україні, а з другого, собі, майбутньому своєї церкви. Бо показуємо молодшому поколінню з Америки, яким є справжнє життя, що таке людяність і християнство взагалі. Віра тоді перетворюється з суто обрядової на живу, таку, що живить добрі вчинки. Бо ж сказано в Святому Письмі, що віра без вчинків мертва.

На добродійний обід, який відбудеться в нашому культурно-релігійному центрі в Бавнд-Бруку, з'їдуться учасники таких місійних подорожей. Ми також організуємо добродійний день праці в одній з нью-джерсійських їдалень Нью-Брансвіка, готуватимемо обід і роздаватимемо їжу бездомним. Ввечері буде благодійний вечір і забава. Маємо надію, що зима зі своєю непередбачуваною погодою нам не завадить.

– Розкажіть детальніше про молодіжні місійні поїздки в Україну?

Владика Даниїл під час зустрічі з Вселенським патріархом Варфоломієм. Константинополь, листопад 2014 р.

Україні. В Україні багато потребує, але кому наша підтримка потрібна найбільше? Фонд Допомоги Дітям Чорнобиля родини Матківських, до яких звернувся владика по пораду, запропонував програму опіки над інтернатами й підшукав нам перший такий інтернат у селі Залуччя Снятинського району на Івано-Франківщині. Колишній польський магнат Ярузельський мав там колись маєток, ту хату радянська влада конфіскувала й перетворила на інтернат. Я пам'ятаю, як владика Антоній поїхав до України з групою прочан, щоб помолитися за жертви Голодо-

мору й спеціально використав можливість заїхати в той інтернат. Те, що він побачив, його вжахнуло. Він побачив дітей, прив'язаних за ногу до лавок, які сиділи в страхітливому багні й тим багном розмальовували стіни. Сморід стояв жахливий, не кажучи вже про інші деталі їхнього буття. Повернувшись до Америки, владика написав статтю в «Православному слові», яка вразила читатів настільки, що вони почали надсилати пожертви, щоб хоч якось змінити життя дітей в українських сиротинцях та інтернатах. І ми почали активно працювати з тим інтернатом у Залуччі. На-

йняли волонтерів, їх називали волонтерами, бо уряд України не дозволяв платити гроші людям, які не є в штаті освітньо-виховного закладу. Церква організувала першу місійну групу – поїхав протодіякон Ігор Махлай з Парми, отець Тарас Науменко та інші добродії. Я тоді служив в американському війську капеланом і мене, на жаль, не відпустили.

Поїхавши пізніше, в 2001 році, я побачив умови проживання дітей у інтернаті на власні очі. Того літа ми повністю зірвали підлогу й поклали плитку з обігріванням, почали замінювати вікна, фарбувати двері – робити звичайний ремонт. Але крім того, ми зрозуміли, що від нас завжди хочуть, щоб ми давали гроші на ремонт. Яким методом ті ремонти робляться, куди йдуть ті гроші, не завжди було зрозуміло. Самі знаєте реальність України. І ми вирішили, що, можливо, нехай ремонтами займається уряд, місцева влада України, а нам варто подумати, як ми можемо змінити життя дітей, беручи до уваги їхній стан здоров'я. Ми найняли більше фахівців, які мали навички працювати з неповносправними дітьми. Тим часом у Львові стала організація «Джерело», яка почала займатися дітьми із синдромом Дауна й такими недугами як церебральний параліч. Наша церква почала оплачувати підготовку кадрів для інтернатів, у яких виховуються такі діти.

Потому ми знайшли ще один інтернат – у місті Знам'янка Кіровоградської області. Співпрацюємо з ним до сьогодні. Якраз щойно я повернувся з України. Цього року ми возили дітей з цього інтернату на ярмарок, на Софіївський майдан до Києва.

Згодом знайшли ще один інтернат у селі Пугачівка Житомирської області Коростенського району. Уявіть собі село, ще одне село і ліс. Посеред того лісу стоїть інтернат. Виявляється, що він є головним працедавцем для цих двох сіл, але працівників наймають туди на роботу, зазвичай, без жодної спеціальної освіти. Саме при тому інтернаті з допомогою нашої церкви й було відкрито школу Монтесорі для дітей з обмеженими розумовими й фізичними можливостями. Я був на посвяченні й офіційному її відкритті. Коли ти бачиш дитину, яка заходить до кімнати, бере забавку, вчителька знає, яке поставити запитання цій дитині, щоб вона зрозуміла, а дитина, зрозумівши, дає адекватну розумну відповідь з огляду на свої можливості, то ти бачиш роботу не лише школи Монтесорі, а й церкви. Розумієш, чому Христос казав, що потрібно оживляти віру конкретними вчинками, конкретними добрими справами. Повірте, коли дивишся на це все, аж сльози навертаються на очі. Водночас стискається болем серце й не перестаєш думати: а де ж місцеві церкви України, чому вони не можуть цього робити?!

Наприклад, у Знам'янському інтернаті виявилось, що п'ятнадцятеро дітей ніколи не були хрещені. Директорка Тетяна Іванівна Валько, приємна, дуже дієва жінка, яка любить дітей, бойова, вміє і посміятися, і сердечно поговорити, і зачарувати, попросила мене охрестити цих дітей. Я привіз миро і все необхідне для цього таїнства, але де взяти хресних батьків? Звертаюся до хлопців і дівчат зі своєї місійної групи, чи готові стати цим дітям хресними батьками. Кажуть, звичайно, отче. І разом з тим тоді я усвідомив, що вже священником п'ять років, але жодної дитини ще не охрестив. Хрестив дорослих, які приймали православ'я, але дітей перший раз хрестив саме в Знам'янському інтернаті.

Молоді люди, які виростили в Америці, не просто тримають цих обділених долею дітей в опіці, вони живуть ними й їхніми болями. Няньки плачуть включно з директоркою, і ти справді відчуваєш присутність Христа поміж нас.

Тоді ми запитали директора, чи можна відслужити в інтернаті Літургію. Чому ні, каже Тетяна Іванівна, перші християни молилися навіть у катакомбах. Але де взяти проскур? Дістали доступ до пекарні інтернату, взяли дітей на візки, дали їм борошно, стали поряд з ними

й разом спекли п'ять просфор. Відслужили Літургію, під час якої 180 дітей уперше пішли до причастя. Стоїш з чашою, причащаєш і думаєш: ось ми приїхали показати цим дітям обличчя Христа, а насправді це вони всі показують Його нам, демонструючи в простоті людського життя сутність віри Христової.

3 вихованцями Знам'янського інтернату на Кіровоградщині

– За останні двадцять років, за статистикою, в Україні в десятки разів збільшилася кількість храмів, багато людей повернулися до віри, а чи зменшилася в інтернатах кількість дітей?

– Я не знаю статистики інтернатів, де є здорові діти. У тих, якими опікуємося ми, ситуація не змінюється, вони, як на мій сторонній погляд, залишаються кількісно на тому самому рівні, що й років двадцять тому. Вихователі розповідають, що були і є випадки, коли дітей батьки лишають просто на порозі інтернату й самі зникають у невідомому напрямку. Є батьки, які іноді відвідують своїх дітей, стараються привезти їм якісь подарунки, але більшість тих вихованців живуть і почувуються сиротами. Правда, зараз в Україні почали запроваджувати європейську й американську моделі опіки над дітьми вдома, замість того, щоб вони виховувалися в інтернатах. Тобто, почали давати сім'ї додаткові гроші, щоб вона сама опікувалася такою хворою дитиною.

Ми спеціально шукали інтернати, в яких є хворі діти. Дуже мало людей усвідомлюють, що є інтернати, в яких живуть діти і без батьків, і надзвичайно хворі, фізично й розумово. Їх мало хто відвідує, бо в Україні до цього часу існує своєрідне забобонне табу: якщо бачиш хвору неповносправну людину, обійди її десятою дорогою, бо та біда може вчепитися й до тебе та твоєї родини. Не знаю, чи ви зустрічалися коли-небудь з таким, а я зустрічався. Наприклад, у Знам'янці ми беремо дітей на візках і веземо їх до міста прогулятися. І люди нерідко, бачучи нас, переходять на протилежний бік дороги.

Але щось в Україні таки змінюється. Торік, під час чергової

подорожі, ми зайшли на вокзал до магазину. Добре пам'ятаю його назву – «Алладин». Продавщиця російською мовою каже, що впізнала нас, бо ми приїжджаємо до цих дітей не перший рік. Діти вибирали, що хотіли: хто морозиво, хто кока-колу, хто ковбасу... Я був того дня як Святий Миколай: здійснював всі їхні бажання – тут, в

щити жертвам цієї безглуздої війни. Ми зібрали майже 200 тисяч доларів, щоб допомогти і біженцям, і воїнам, і добровольцям. Я був у Львівському й Київському військових шпиталях, зустрічався з біженцями з Краматорська. Відвідував вояків батальйону «Донбас». В Україні в нас є дуже сумлінні й надійні помічники та координатори, такі як Тарас Миронюк, викладач музики університету імені Грінченка в Києві, отець Микола Ільницький, владика Макарій, митрополит Галицький Української автокефальної церкви. Вони ведуть нас до конкретних, найбільш потребуючих людей, і ми даємо їм допомогу прямо в руки.

Мене здивувала й зворушила до сліз реакція на наші подарунки деяких людей. Є поранені, які кажуть: «Он там є хлопці, які більше постраждали, ніж я, дайте їм, їм потрібно більше, ніж мені...» Це свідчить про те, що свідомість людей у сьогоднішній Україні змінилася. Колись, як хтось давав долари, люди брали й дякували,

Владика Даниїл провідує в шпиталі українського військовика, пораненого на Східному фронті

Америці, я собі цього не можу дозволити, а в Знам'янці можу (усміхається – авт.) Коли я зібрався розраховуватися, продавщиця раптом каже, що не візьме від мене жодної копійки, – нехай це буде подарунок цим дітям від «Алладіна».

– Знаємо, що Українська православна церква США також багато допомагає сиротам героїв Небесної сотні, пораненим на Східному фронті воякам, біженцям з окупованих територій. Розкажіть, будь ласка, про ці доброчинні проекти.

– Коли розпочалася війна, ми почали збирати кошти, щоб допомогти біженцям і воїнам. Я вже чотири рази їздив до України, передавав ті ко-

що дають. Але тепер все інакше. Один хлопець мене вразив особливо. Коли даєш конверт з грішми, переважно всі дякують. А цей каже: «Це цікаво...» Мені якось стало не по собі й я перепитав, що він має на увазі, що цікаво? «Переважно церква бере, – каже він, – а тут дає...» У тих словах була істина. Можливо, це критичний погляд, але це правда – переважно ми в церкві, якщо говорити про матеріальні пожертви, беремо й справляємо враження «банків», які збирають з вірних гроші то на будівництво церкви, то на її ремонт, то на якісь інші потреби. А церква повинна бути місцем, яке ділиться своїм благословенням і своїм благополуччям. Ми не є банком. Якби я мав повноваження, то вста-

новив би правило, що церква так само повинна десять відсотків свого заробітку віддавати потребуючим людям, від тих пожертв, які люди дають їй. І багато наших парафій почали це робити. Місяць закінчився – десять відсотків від парафіяльних пожертв дають на благодійні цілі. Або в Україну, або в Західну Вірджинію, де є також бідні люди, що живуть у землянках, і ми допомагаємо будувати їм гідне людське житло. Ти бачиш тоді, що церква жива, що це не лише організація, яка виконує певний ритуал і обряд. Але для того, щоб церква була живою, вона повинна стати учасницею реального життя.

Наша церква займається благодійними кухнями в Україні: у Тернополі, Чернівцях, Києві є доброчинні їдальні. Є центр «Логос» біля Києва, яким керує священник Київського патріархату Микола Ільницький, він займається роздачею одягу та харчів для бідних людей. Ми закупаємо харчі й вони готують їжу для бездомних. А пенсіонерам, які не можуть вижити на пенсію, раз на місяць ми закупаємо торби продуктів – гречку, борошно, хліб, згущене молоко. Раз на місяць такі набори роздаємо безплатно. Я був один раз при тому. Переді мною стояли старенькі, видно, що випрацьовані люди: колишні вчителі, інженери, робітники... Їм ніяково, що беруть допомогу від нас. Вони колись мали фах, чесно все життя працювали, а сьогодні не можуть вижити на ті 900 чи 1000 гривень, якими їм за їхню сумлінну працю «віддячила» держава. Я виріс в Україні, в мене самого батьки – вчителі, і я їх розумію. Я пацан проти тієї 80-літньої заслуженої жінки і даю їй торбу з гречкою, борошном і цукром; мені ніяково, що я то роблю, а їй, напевне, що вона те бере.

Тому я розумію людей, які вийшли на Майдан з гаслами «Банду геть!». Так жити не можна. Суспільство має бути справедливим, а не таким, коли одні понакрадали мільярди, а інші виживають на 1000 гривень на місяць.

Я заангажував родину, знайомих, надсилаємо в Україну одяг, дитячі підгузники й тоді пакуємо із семінаристами. Йдемо і їдемо по селах, нам у сільрадах розказують, де є старі, багатодітні, хворі люди, які потребують додаткової опіки й надаємо їм допомогу безпосередньо. Таким чином, є безпосередній контакт з людьми, коли зібране не вкраде хтось нечесний, а воно потрапить до рук тих, хто цього справді найбільше потребує.

Наша церква, особливо в Каліфорнії, збирає кошти, закупає й пересилає в Україну цілі контейнери з інвалідними візками. Їдуть фахівці звідси, з Америки, в Україну, й разом з українськими лікарями пристосовують їх для кожного потребуючого.

Закінчення – стор 16.

Закінчення.

Початок — сс. 14–15.

— Ви навели приклади, коли від вчинків новітніх добрих самаритян танули людські серця. Ви народилися й вирости в Україні й знаєте не гірше, ніж ми, що радянське й пострадянське суспільство на загал було споживацьке, лицемірне, сповідувало примарні, пустопорожні совкові цінності. Чи Ви помітили, що післямайданна Україна кардинально змінилася, стала більш християнською?

— Якщо Революція гідності щось і зробила для народу України, то збудила сумління людей. Люди стали добріші. Їм стало не байдуже, що відбувається поза їхнім персональним життям. Наприкінці минулого року, коли ми ходили з дітьми-каліками в дельфінарії «Німо» в Києві, їм дали безплатно поп-корн. Перед тим я навіть не міг уявити, що хтось щось задурно подарував би їм, нічого не очікуючи навізаємін. То був бізнес і більше нічого, «бізнесменів» не обходило, що перед ними були діти, які з самого першого дня свого життя приречені бути каліками. А нині люди відчувають потребу допомогти один одному. Хоч то є на мінімальному рівні, на одиноких вчинках окремих особистостей. Люди все одно ще живуть на загал старими совковими звичками. Але мене тішить, що пробудження починається від сумління молодих людей, а це запорука християнського майбутнього України.

— Разом з тим в післямайданній Україні, в якій кожного дня гинуть люди, сьогодні на біді роблять бізнес. Наприклад, гуманітарну допомогу везуть на базар і розпродують...

— Я про це знаю, чую не тільки від парафіян, а й від своїх рідних на Тернопіллі. Але знаєте, що мене турбує? Якщо навіть хтось і продає гуманітарну допомогу, то знаходяться ті, які йдуть і купують її. Чому людське сумління не підкаже піти на той базар і голосно запитати того продавця: «Що ж ти робиш, людине? Хтось прислав ті ліки чи те пальто, щоб зарадити чужій біді, а ти на тій біді наживаєшся!» Якби люди самі не давали можливості цьому неподобству існувати, його не було б. Якби не було покупців, то зникли б і продавці. Інакше ми всі стаємо співучасниками цього злочину.

— Але як відділити добро від зла? Наш син, коли почав їздити самостійно нью-йоркською підземкою до школи в Мангетен, гроші, які ми давали йому на обід, роздавав бомжам, залишаючись сам при тому голодним. Ми не знали, як йому пояснити, що сучасні бомжі бувають різні — є беззахисні каліки, викинуті обставинами на узбіччя життя, а є молоді наркомани, які просто не хочуть працювати...

— Христос казав: «Нехай твоя ліва рука не знає, що ро-

бить права...» Я наведу приклад, а ви судіть самі. Було це в 2007 році. До нас, на навчання в семінарію, приїхали з України студенти. Перед тим, як розпочати навчання, я взяв їх усіх до кінотеатру. Після кіно ми пішли перекусити в Burger King. З'їли канапки з рибкою, бо була п'ятниця, й коли виходили, до залу зайшов чоловік, кожен міліметр тіла якого — від

нашого сина чи доньку неначе хтось підминив. Багато хто з цих дітей починає активніше займатися добродійною роботою при парафіях, багато з них, коли ми їдемо, передають дарунки тим дітям у сиротинці, з якими вони познайомилися... І діти пам'ятають їх. Пам'ятають американські імена, перепитуючи щоразу: «А де Джон?», «Чому не приїхав Джекоб?».

— У нашій групі була одна пані з Філадельфії, якій виповнилося понад 70 років. Коли ми підійшли до Гробу Господнього, вона стала на коліна й гірко заплакала. А потім підійшла до мене й сказала: «Ось з цього місця почалося моє спасіння». Віра людини, коли вона стопає слідами Христа, купається в Йордані, де Він охрестився, відвідує печеру-стайню, де Він

нем, національністю, не знаю, звідки вони приїхали сюди, що їх сюди привело... Але вони прагнуть благословення, напевне ж, на якісь благії й добрії справи, інакше, чого б їм підходити до священика. Тому, благословляючи їх, починаєш оцінювати й себе в контексті великого подвигу Христового, історії спасіння Ним людства.

— Ми сьогодні, напевне, набагато більше й болючіше, ніж коли-небудь раніше, говоримо про людяність і єдність України. Чи немає після Майдану тенденції припинити чвари й об'єднатися в єдину Українську помісну православну церкву?

— Один архієпископ, не називатиму його імені, дав мені таку відповідь, коли я поставив йому аналогічне запитання: «А кому це об'єднання вигідне? Анархія живильна для всіх — кожен сам собі керує. Кожен наче б то незалежний. При об'єднанні ж усі повинні жити згідно з певними загальноприйнятими правилами...»

Владика Даниїл благословляє біженців із земель, окупованих терористами на Донбасі

кінчика носа до колін — був покритий татуванням. Він почав просити гроші. Я почув від нього запах алкоголю й сказав хлопцям, щоб трималися від нього подалі. Коли ж ми сіли до авто, один з цих семінаристів каже: «Отче, але Ви нас вчили, що, незалежно від того, як людина виглядає, якщо вона просить, то не можна відвертатися...» І то був один із тих уроків, які учень дає своєму вчителю. Ми розвернулися назад, чоловік з тату стояв на тому самому місці. Ми назбирили в кого скільки було грошей, доларів з десять чи дванадцять, й віддали йому. Кажу: «Зараз побачите, що він з ними зробить!» Знаєте, що він з ними зробив? Купив собі на них їсти... Незалежно від того, як людина виглядає, як від неї пахне, ніколи не знаєш, що в неї на душі й чого вона потребує. Християнське завдання — допомогти. Якщо та людина згрішить і піде купити на вашу милостиню горілку чи наркотики, то його відповідальність перед Богом. Наша ж місія як християн — не відвернутися, не пройти повз обтяженого, скривдженого, потребуючого...

— Ви сказали, що завдання вашої місії є допомогти не лише українським дітям, а й американським. Наскільки змінюються молоді люди, які беруть участь у цій добродійній поїздки, після повернення додому, до Америки?

— Приходьте на добродійний вечір 7 лютого — й ви зрозумієте... Багато хто, повернувшись до Америки, змінює навіть свій «major» у коледжі: хоче стати медсестрою, психологом, реабілітологом, дефектологом... Одна наша дівчинка взяла Фулбрайтівську стипендію й поїхала в Україну, щоб працювати в інтернатах цілий рік. Після повернення їх додому, батьки часто запитують, що ви зробили з нашою дитиною,

Під час прощі на Святу землю. Галілейське озеро, Ізраїль. Листопад 2014 р.

«Що з Кристі?» Бо їх мало хто провідує. Не дуже хто біжить до хворих дітей. Наша група єдина, яка живе й працює в сиротинцях упродовж двох тижнів життям українських дітей.

Але найголовніше — змінюється погляд на те, що є головне в житті, а що другорядне. Одяг, авто, і-пад — матеріальні речі, які для американської молоді зазвичай мають дуже важливе значення, для них перестають бути визначальними. Бо коли ти живеш в Україні, в сиротинці, і бачиш у шафці дві пари трусиків, дві футболки, одні черевички, одну куртку — і це все майно дитини, все її багатство — ти починаєш співставляти свою нью-йоркську чи детройтську шафку з цією, мимоволі починаєш думати про це, й ця картинка тебе вже не відпускає. На рівні розуму і на рівні серця. Ми деколи сидимо з цими молодими дітьми до другої-третьої години ночі на підлозі й просто говоримо, говоримо, говоримо... І з радістю усвідомлюю: ось вони, новітні добрі самаритяни!

— Недавно Ви разом з групою прочан побували на Святій землі. Наскільки люди змінюються після того, як побувають на місці, де народився Христос, де проповідував, де вчив людей добру й був за те розп'ятий?

народився, стає живою, наповнюється великим сенсом і бажанням змінити своє життя, перестати бути гріховним і байдужим. На Різдво на листівках так гарно малюють те місце, де Спаситель з'явився на світ, але насправді то була мало не яма... І коли людина дістається тієї Віфлеємської зірки, місця, де Ісус Христос народився, вона, хоче того чи не хоче, ототожнює себе з тим місцем. Повірте, аж мурашки по тілу йдуть. Після Гробу Господнього ми пішли на Голгофу, щоб вклонитися тому місцю, де Ісус був розп'ятий. В Біблії багато хто з нас читав, що це був богочоловік, який загинув за нас, але ти до кінця не зрозумієш цього, поки сам не опинишся на тому місці. На Голгофі, помітивши моє священицьке облачення, до мене підійшов ченець, що опікувався тим місцем, й каже, що йому потрібно вийти на кілька хвилин і чи не міг би я пригланяти тим часом, щоб усе було спокійно. За тих десять чи п'ятнадцять хвилин, які мені випало провести в спеціальному стільці для єпископа, який «пильнує» за Голгофою, я, напевне, передумав усе своє життя. Думаю, от зараз я стою тут, на місці, де Христос був розп'ятий, і десятки людей підходять до мене й просять благословення. І ось від його імені я стою й благословляю цих людей. Я не знаю, хто вони — за іме-

Священики готові до об'єднання, за невеликими винятками. Але чим далі їдеш на Схід країни, тим типовішою стає думка про те, що українське православ'я повинне існувати в лоні православ'я слов'янського, звичайно, під впливом «руського мира» і того, що проповідує російська церква, церква Російської Федерації, як я її називаю. Але, без сумніву: українське православ'я повинно об'єднатися. Справа залишається за ієрархами. Уявіть собі, якби існувала об'єднана Українська православна церква, один духовний лідер, який промовляє від імені нації, яким би голосом сумління для нації вона могла бути! Однак на сьогоднішній, постмайданний момент, кожна церква намагається бути «голосом» тих чи інших регіонів, але жодна з них поки що не може виконати загальнонаціонального завдання.

Мені здається, що така можливість була в 2008 році за президентства Ющенка, коли він вів переговори з Вселенським патріархом, але ми прогавили той шанс. Зараз такий шанс з'явився знову. Але питання в тому, чи духовний провід України готовий принести в жертву свої менші, дрібніші цілі заради більшого — заради свого народу й заради єдиної української церкви...

Розмову провели Катерина Кіндрась, Валентин Лабунський

**Порядок служб Божих на січень 2015 року
СВЯТО-ТРОЦЬКА КАТЕДРА В НЬЮ-ЙОРКУ
359 Broome Street, New York, NY 10013**

8 січня Четвер	СОБОР ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ ЛІТУРГІЯ СВ. ІВАНА ЗОЛОТОУСТОГО	10 година ранку
11 січня Неділя	ЛІТУРГІЯ СВ. ІВАНА ЗОЛОТОУСТОГО	10 година ранку
14 січня Середа	НАЙМЕНУВАННЯ ГОСПОДНЄ- НОВИЙ РІК ЛІТУРГІЯ СВ. ВАСИЛІЯ ВЕЛИКОГО	10 година ранку
18 січня Неділя	НАДВЕЧІР'Я БОГОЯВЛЕННЯ ЛІТУРГІЯ СВ. ВАСИЛІЯ ВЕЛИКОГО З ВЕЧІРНЕЮ Після Літургії – освячення води	10 година ранку
19 січня Понеділок	БОГОЯВЛЕННЯ ВОДОХРЕЩА ЛІТУРГІЯ СВ. ІВАНА ЗОЛОТОУСТОГО Після Літургії – освячення води	10 година ранку

**Веселих вам свят Різдва Христового!
Щасливого Нового 2015 року!**

Парафіян, які бажають освятити свої домівки свяченою водою,
просимо подати свої адреси і час, коли Вас можна відвідати.

Настоятель о. Тодор Мазур Тел. (212) 431-8250/ 646-763-7289

**УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА
СВ. АРХИСТРАТИГА МИХАІЛА**

St. Michael the Archangel Ukrainian Catholic Church

Настоятель храму – отець Кирило Ангелов
21 Shonnard Place, Yonkers, NY 10703
Tel: (914) 963-0209

РІЗДВЯНИЙ ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

ЧЕТВЕР, 8-го січня

Собор Богородиці

9:00 ранку – Подячна Св. Літургія
за всі Божі ласки для сімей Кукуль і Мороз
6:00 вечора – Св. Літургія

П'ЯТНИЦЯ, 9-го січня

Св. Стефан, Архидиякон, Перший мученик

9:00 ранку – Св. Літургія
6:00 вечора – Св. Літургія

СЕРЕДА, 14-го січня

ОБРИЗАННЯ ГНІХ – Св.Василія

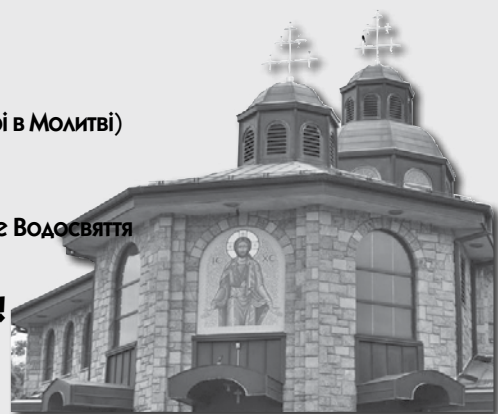
9:00 ранку – Св. Літургія
6:00 вечора – Св. Літургія (Матері в Молитві)

ПОНЕДІЛОК, 19-го січня

БОГОЯВЛЕННЯ – ЙОРДАН

9:00 ранку – Св. Літургія – Велике Водосвяття
6:00 вечора – Св. Літургія

**ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!
СЛАВІМО ЙОГО!**

**УКРАЇНСЬКИЙ ПРАВОСЛАВНИЙ КАТЕДРАЛЬНИЙ
СОБОР СЯГОГО ВОЛОДИМИРА
Ukrainian Orthodox Cathedral of Saint Volodymyr**

160 West 82-nd Street, New York, NY 10024

Tel: (212) 873-8550

email: stvolodymyr@stvuoc.org

Отець, митрофорний протоієрей – Володимир Музичка

Голова парафіальної Ради – Всеволод Саленко

8 січня – Четвер. СОБОР ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ
О 10:30 годині ранку БОЖЕСТВЕННА ЛІТУРГІЯ
9 січня – П'ятниця. ПЕРШОМУЧЕНИКА АРХИДИЯКОНА СТЕФАНА
О 10:30 годині ранку БОЖЕСТВЕННА ЛІТУРГІЯ
11 січня – Неділя Зустріч Митрополита Антонія
О 10 годині ранку АРХІЄРЕЙСЬКА СЛУЖБА БОЖА
КОЛЯДКИ. Співає хор "ДУМКА"
14 січня – Середа ВАСИЛІЯ ВЕЛИКОГО
О 10:30 годині Ранку НОВОРІЧНА БОЖЕСТВЕННА ЛІТУРГІЯ
18 січня – Неділя. О 10:30 годині БОЖЕСТВЕННА ЛІТУРГІЯ
ОСВЯЧЕННЯ ВОДИ. СВЯТИЙ ВЕЧІР. О 3 годині ПОВЕЧЕРІЄ
ОСВЯЧЕННЯ СВОЇХ ДОМІВОК
19 січня – Понеділок ЙОРДАН
О 10:30 годині ранку БОЖЕСТВЕННА ЛІТУРГІЯ
ВЕЛИКЕ ОСВЯЧЕННЯ ВОДИ

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ! СЛАВІМО ЙОГО!

Сердечно вітаємо ієрархів Української православної церкви в США,
священство, парафіян та всю українську громаду з величним святом
РІЗДВА ХРИСТОВОГО та НОВИМ 2015-м РОКОМ!

**ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!
СЛАВІМО ЙОГО!**

Парафія Святого Пантелеймона Цілителя
Української Православної Церкви в США
запрошує всіх прихожан і гостей
на святкові Богослужіння за адресою:

Церква Трьох Святих
1724 Avenue P, Brooklyn, NY 11229.
Тел: (718)-339-0280

РОЗКЛАД РІЗДВЯНИХ БОГОСЛУЖЕНЬ

8-го січня (четвер)..... Собор Пресвятої Богородиці.
10:00 ранку Божественна літургія Св. Іоана
Злотоустого.

9-го січня (п'ятниця) Св. Першомученика Стефана.
10:00 ранку Божественна літургія Св. Іоана
Злотоустого.

14-го січня (середа)..... Найменування Господнє.
..... Св.Василія Великого. Новий Рік.
10:00 ранку Божественна літургія
Св. Василія Великого.

18-го січня (неділя)..... Надвечір'я Богоявлення(Свят-вечір).
12:30 пополудні..... Велике Повечір'я. Освячення води.

19-го січня (понеділок)..... Святе Богоявлення Господнє (Йордан).
10:00 ранку Божественна літургія Св. Іоана
Злотоустого. Велике Освячення води.

Щонеділі Божественні Літургії починаються о 12:30 пополудні.

Щиро вітаємо всіх прихожан і гостей, молячись з вдячністю Богові.
Запрошуємо стати активними учасниками парафіяльного життя.

Настоятель парафії о. Микола Филік

НАША ВІРА ТА ЗВИЧАЇ

Не встигли ми відсвяткувати Різдво Христове, як у двері стукають нові празники – Маланка та Василя. В українських селах і досі вважають, що це суто українські свята, які сягають ще дохристиянської давнини. Однак це не так. Маланка, яку святкуємо 13 січня, – християнське свято на честь знаменої римлянки Меланії (Маланки), яка з юних літ і до кінця своїх днів (померла в 439 р.) жила за словом Божим, навертаючи інших на шлях служіння Христу.

Свято Василя, яке відзначаємо 14 січня, – це празник на честь Ва-

на Поділлі щедрувати увечері 13 січня мали право тільки дівчата, причому заходили в хату заборонялося – вони мали проспівати щедрівку й дочекатися гостинців під вікном. Натомість, рано вранці 14 січня засівати мали право тільки хлопчики і тільки, як розвигнаються, від хати до хати йшли вагати дорослих хлопців (без дівчат).

Зазвичай маланкування розпочиналося з появою першої зорі. Маланка з почтом не оминала жодної хати. Біля кожної співала щедрівку, вітала господарів з прийдешнім Новим роком та бажала їм усіляких гараздів.

Головними персонажами класичної Маланки були Дід і Баба, Молодий та Молода, вінчальні

Знаменита Вашківецька Маланка

ЯК НА МАЛАНКУ ТА НА ВАСИЛЯ...

силя (Василя) Великого (329-379 рр.), архієпископа Кесарії Кападокійської, що в Малій Азії.

Церковні джерела характеризують його як аскета, богослова і вченого, автора кодексу чернечого життя. 14 січня – це також свято Обрізання Господнього. Саме цього дня, згідно з церковними джерелами, відбулося обрізання Ісуса Христа за єврейським звичаєм. 14 січня – це ще й перший день Нового року за Юліанським календарем.

Найважливішими моментами традиційного новорічного свята в Україні середини XIX – початку XX ст. виступали: ритуальний стіл, щедркування й засівання (обходи домівок із поздоровленнями, побажаннями), ворожіння, рядження, веселощі й забави.

Переддень Нового року своєю обрядовістю нагадує переддень Різдва. Вечір у народі називався щедрим, або багатим, що пов'язано зі звичаєм готувати багатий святковий стіл, де на відміну від Свят-вечора обов'язково були й скоромні страви.

На Новий рік, як і на Різдво, носили «вечерю», але цього разу не родичам і знайомим, а лише сільській бабі-повитусі.

Напередодні Нового року в селянському господарстві виконувався цілий ряд ритуальних дій виробничого характеру. Так, було прийнято у цей день привчати до роботи молодих коней і волів, їх вперше запрягали. У деяких місцевостях на Маланку ловили горобців і палили їх у вогні. Попіл, що лишався, разом із насінням засівали в землю навесні, сподіваючись у такий спосіб захистити поля від нальотів ненажерливого птаства.

Характерною прикметою новорічного свята в Україні було щедркування – давній народний звичай церемоніальних обходів хат із побажанням щастя членам сім'ї й розквіту господарства. На відміну від колядування, обряд щедркування був завжди в Україні справді народним – звідси його радісне, оптимістичне звучання.

На Харківщині зранку 13 грудня із поздоровленнями обходили окремо хлопчики й дівчатка, що називалось «маланкувати», а увечері із щедрівками йшли по селу дорослі дівчата, співаючи:

**Прилетіла ластівочка,
Сіла, пала на віконечко.
Щедрий вечір,
Добрий вечір,
Добрим людям
На здоров'я...**

У деяких регіонах України щедрувати дозволялося виключно дівчатам

Батько й Мати, Ведмідь, Смерть, Дідько (Чорт), Коваль, Гуцул, Циган і Циганка, Турок, Пан та Пані, Жид і Солдат (Москаль). Найбільше веселили люд Чорти: кидали перехожих у сніг, лякали дітей, жартували з дівчатами. У давнину рядження виконувало важливі релігійно-магічні функції, але з часом цей звичай перетворився на веселу розвагу, маскарад. Маланкою був парубок у латаній спідниці, старій хустці, брови і очі підведені сажею, обличчя вибілене крейдою, щічки та уста фарбовані червоним буряком або калиною. В руках Маланка носила куделю. Вона дуже полюбляла цілуватися зі всіма, хто підвернеться, при цьому обмурзувала їх своєю «косметикою». Дослідник українських новорічних обрядів «Коза» і «Маланка» О.Курочкін пише: «У деяких селах українського Подністров'я (села Голосків, Кептинці Кам'янець-Подільського району Хмельницької області), за оповідями, замість хлопця на роль Маланки вибирали гарну огрядну жінку, яка мала дітей і була щасливою в шлюбі.» Утім, серед гуртів переважали парубочі громади ряджених, хоч окремо ходили й гурти дівчат. У багатьох регіонах України для щедрувальників, як і для колядників, не існувало статевих обмежень, проте дівоча Маланка здебільшого щедрувала під вікнами, а гурти ряджених парубків просилися до хати, та й персонажів у масках у парубочій Маланці було значно більше.

А ще на Маланку господині ретельно чепурили, підбілювали піч, адже в ніч напередодні Нового року вона танцює, віддається. Ось які пояснення стосовно вшанування печі в новорічну ніч, за-

нями про шлюб, що характерно і для інших європейських народів. Магічні прийоми цієї ночі багато в чому схожі з тими, які мали місце на Катерини та Андрія. Приступаючи до ворожін, дівчата звичайно намагалися отримати відповідь на запитання: чи чекати у Новому році шлюб? Якщо чекати – то з ким? Чи буде шлюб щасливим?

Відповіді у багатьох місцевостях України давала вишнева гілка, поставлена в день Катерини у воду на покуті. Якщо вона розквітала до Нового року, це вважалося добрим знаком. Поширеним прийомом ворожін було також слухання різних звуків: гавкоту собак, відлуння людських голосів, які трактувались у негативному або позитивному плані.

З давніх давен українські дівчата в новорічну ніч ворожили, намагаючись довідатися, чи стане прийдешній рік роком їхнього весілля

писані в різних регіонах України, наводить професор С. Килимник: «Тому то піч на Маланку мусила бути чисто вимашена, «щоб не кляла, що не вимашена». Ніхто в цю ніч не спить на печі, не сидить, нічого на неї не кладуть, бо тяжко їй танцювати...» Нехай спочине... «Василь з Маланкою приходять танцювати на печі – аби їм не перешкоджати... На піч кладуть овес – «на коровай, так як у нас на весілля, і їй дається вівса, як ся віддає». «Аби мала чим коня годувати, бо вона їде в місто, на герць».

Нині в Україні наші давні традиції відроджуються, а в деяких регіонах творяться нові. Як, наприклад, у селі Вашківці, Вижицького району на Буковині, де ось вже багато років поспіль гуляє, жартує, кепкує, дивує знаменита Вашківецька Маланка. Старий Новий рік найбільше пов'язаний з дівочими ворожін-

Новорічна ніч, як і різдвяна, вважалась у народі чарівною, з нею було пов'язано чимало переказів і легенд. Під впливом християнства виникло уявлення про те, що в ніч з 13 на 14 січня «відкривається небо» і в Бога можна попросити що завгодно, або що «вода у криницях перетворюється на вино». До Нового року, як і до свята Івана Купала, приурочено українські перекази й легенди про «палаючі гроші» та скарби.

Чимало різноманітних народних звичаїв та обрядів пов'язано зі святом Василя – Нового року. Виразний аграрно-магічний зміст носив обряд «засівання», «посипання», поширений не лише в Україні, а й у східних слов'ян у цілому. Ще вдосвіта селом ходили засівальники – хлопчики 7-14 років. В руках вони тримали торбинки або рукавиці, наповнені зерном. Заходячи до хати, засівальники здійснювали символічне посіван-

ня, приказуючи при цьому: «Сію, сію, посіваю, з Новим роком всіх вітаю! На щастя, на здоров'я, на Новий рік! Щоб краще родило ніж уторік. Жито, пшениця, горох, сочевиця! Коноплі до стелі, а льон по коліна! Щоб хрещена голівка не боліла!»

Перших посівальників господиня садвила на порозі й роззувала, щоб «вдома краще кури неслися», а господар тим часом ішов з коцюбою до сідала і зганяв курей, аби «починали скоріше нестись».

Крім індивідуальних, були й гуртові посівальники – так звані «товариства». Вони вибирали з-поміж себе старшого. На Чернігівщині головного посівальника садвили на лаву, приказуючи: «Сядь же у нас та посидь, щоб усе добре садилося: кури, гуси, качки, рої та старости!»

Тому нерідко юні засівальники вносили з собою ще й перевдягнутого в козу «парубка» з великими вухами, зробленими з колосків.

Існував звичай, згідно з яким перший засівальник повинен був обмолотити макогоном сніп жита, що стояв на покуті від Різдва. Це зерно давали курам – щоб краще неслися, або домішували до посівного зерна. Після закінчення всіх обрядових дій господарі пригощали посипальників, давали їм яблука, бублики, пиріжки та інші ласощі, а часто й дрібні гроші. Зерно, що хлопчики розкидали по хаті, господиня збирала й давала курам, щоб вони краще неслися.

Як і на Різдво, на Василя в багатьох районах України повторювалось магічне «лякання» дерев сокирою: дерева підв'язували солом'яними перевеслами або зрідка вовною (у Карпатах). У деяких обрядових діях бачимо елементи доцільного, адже утеплення стовбурів соломою й багаття в садку допомагали фруктовим деревам пережити зимові морози.

Можна назвати ще чимало різноманітних звичаїв, пов'язаних із днем Василя в народному побутовому календарі. Цього дня було прийнято поздоровляти чоловіків, яких звали Василями. На Закарпатті їх тричі піднімали вгору. У деяких регіонах України в день Василя парубки засіляли сватів, сподіваючись на добрі наслідки в Новому році. Весілля ж можна було справляти лише після святка, коли розпочинався новий шлюбний період, що тривав до Масниці, після якої українці вже виглядали весну.

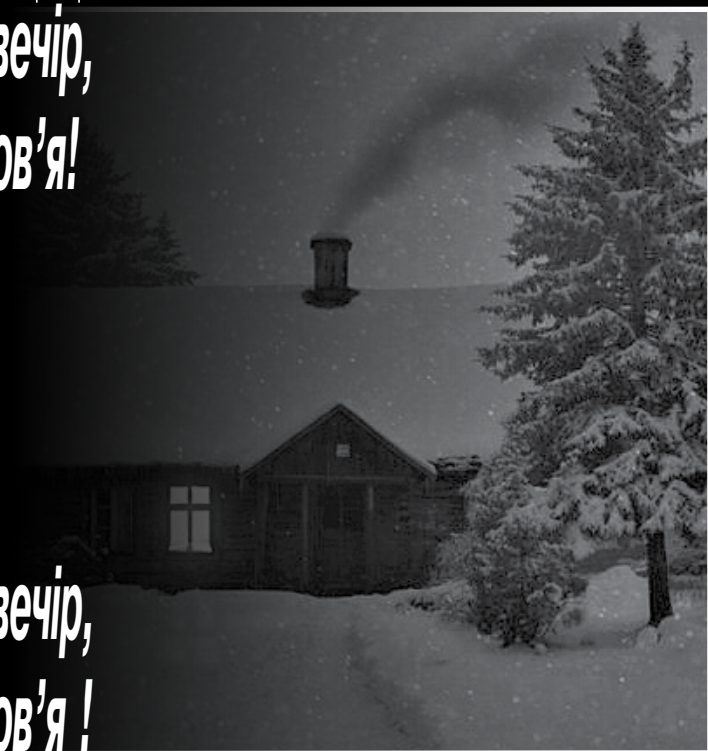
**Леся Клокун
Спеціально
для «Нової газети»**

Дзеркало

ЩЕДРИЙ ВЕЧІР, ДОБРИЙ ВЕЧІР!

Щедрий вечір, добрий вечір,
добрим людям на здоров'я!
А пан, як господар,
господиня, як калина.
А діточки, як квіточки.
Щедрий вечір, добрий вечір,
добрим людям на здоров'я !

ВІД ШТАТУ ДО ШТАТУ

У кожного народу, країни, штату, міста, родини, людини є свої новорічні звички й традиції. У когось настання Нового року асоціюється з мільйонним співом національного гімну, в когось – з кришталевою кулею, що «падає» прямо на Тайм-сквер, ще в когось – з іскристим шампанським, засніженими ялинами й вершинами гір... А в мешканців Пасадени чи Пасадіни (кому як подобається) – з трояндами. В цьому каліфорнійському місті аромат і краса квітів знаменують настання нового літочислення ось уже 126 років поспіль. Трояндовий фестиваль став тут новорічною традицією. Причому не тільки місцевою. Таке враження, що без Rose Parade у Пасадені Новий рік не зміг би настати на всій нашій планеті. Цей парад став невід'ємною частиною новорічних урочистостей землян. Як феєрверки від Токіо до Рейк'явіка, як відкриті пляшки з шампанським і ялинки, прикрашені гірляндами, на яких мерехотять тисячі вогників, споглядаючи які люди всього світу відчують тепло цього свята й надію на краще завтра.

Хоча сам парад знаменує лише початок свята, яке уособлюють десятки оранжерей на автоколесах і велетенських підводах. Парадному кортежу потрібно не менше двох годин, щоб пройти традиційних 9 кілометрів бульваром Колорадо, головною магістраллю міста, й відтинком знаменитого 66-го шосе. Цього року головною вулицею Пасадени 1 січня рухалися 43 святкові платформи, 20 оркестрів, 18 карет, 400 коней... І не просто рухалися, а немов дефілювали подіумом під час розкішного видовища – призупиняючись, позуючи, демонстративно виставляючи себе на показ, щоб публіка могла роздивитися цю красу й відчути свіжий аромат січневих троянд.

Кожна платформа – це пересувна оранжерея, ботанічний сад, витвір мистецтва, втілення найоригінальнішої фантазії на тему троянд. Причому квіти повинні бути живими. Оркестри – найкращими (щоб отримати місце в процесії, треба пройти жорсткий відбір). Коні – найпородистішими. Вершники – найвправнішими.

Вартість створення такої «трояндової платформи» – 100-120 тисяч доларів. Ці гро-

ші учасники свята отримують з добровільних пожертв своїх клубів та окремих доброчинців. У параді беруть участь не лише каліфорнійці, а й їхні ближчі й дальші сусіди. Наприклад, у Південній Кароліні багато років діє спеціальний комітет, який координує зусилля численних добровольців-любителів троянд.

Платформа повинна відтворювати задану тему параду, а також традиційно представляти одну зі спонсорських програм. Тому що в сучасному світі Трояндовий парад Пасадени – це ще й велика рекламна кампанія. Наприклад, за спонсорства Ротарі-клубу, який бере участь у цьому дійстві з 1924 року, ведеться пряма телетрансляція в більш як 100 країн світу, яку із завмиранням сердець дивляться мільйони землян.

Королева троянд-2015 17-літня Медісон Елейн Тріплет (у центрі) зі своїм почтом

СІЧНЕВІ ТРОЯНДИ ПАСАДЕНИ

Наша довідка: *Парад троянд (Rose Parade) або інша назва Tournament of Roses (Трояндовий турнір) – один із найзнаменитіших парадів США й світу, який відбувається щороку 1 січня в місті Пасадені, передмісті в Лос-Анджелеса, що в штаті Каліфорнія. Pasadena Rose Parade започатковано 1 січня 1890 року. З 1923-го року в рамках цього фестивалю відбувається також чемпіонат США зі студентського американського футболу Rose Bowl Game. З 2011 року Tournament of Roses проводиться під егідою автомобільної компанії Honda. Щороку в ньому бере участь більше мільйона осіб, при тому, що населення Пасадени (інша вимова – Пасадіни) не перевищує 145 тисяч мешканців. Пряму трансляцію цього параду ведуть провідні телекомпанії більш як 100 країн світу.*

«День Святого Валентина». Підготувати до параду таку композицію – це справжнє мистецтво

У підготовці трояндової ходи беруть участь сотні волонтерів. Пелюстки, листя, стовбури, шипи, насіння троянд – все це вони використовують, щоб не залишилось жодного вільного квадратного сантиметру на пересувних платформах, що повільно везуть дивовижні композиції, демонструючи глядачам неземну красу. Для Меґ Фаррелл взяти участь у параді – це нагода розповісти історію життя своєї мами та тисяч інших жінок-пілотів жіночої флотії повітряних військ, які в Другу світову війну транспортували лі-

таки від бази до бази, щоб звільнити чоловіків-пілотів для бою. Вона каже: «Для нас мати таку платформу – це спосіб розповісти Америці й світові про славних жінок, які служили нашій країні й зробили свій внесок у перемогу над нацизмом та мілітаризмом». Інші також користаються цією чудовою нагодою, щоб донести своє послання світові. Цілі групи добровольців промотують, наприклад, добробут тварин, зокрема роль поліцейських псів. Харчова компанія «Доул» рекламує себе, використовуючи тропічну тематику. Кілька років

поспіль платформи «Доул» вигравали спеціальні призи.

Після параду увага господарів фестивалю й багатьох гостей перемикається на іншу важливу подію цього дня – футбольний чемпіонат на Кубок троянди. Це найпрестижніше змагання з американського футболу на студентському рівні всієї країни.

Головним спонсором цього річного, 126-го Пасаденського фестивалю виступила автомобільна компанія Honda, обравши головною темою квіткових фантазій – Inspiring Stories.

У різні роки право командувати Пасаденським парадом троянд надавалося справжнім героям року, що минув. У 2010 році ним командував (був маршалом), наприклад, легендарний Саллі – Чеслі Салленберг, пілот, який у січні 2009 року посадив приречений на катастрофу літак, у двигун якого залетіла зграя диких гусей, на воду Гадсон-рівер, прямо на очах ошелешеного Нью-Йорка. В різні роки маршалом уславленого параду такі легенди американського шоу-бізнесу, як Білл Косбі, Джордж Лукас, колишній суддя Верховного суду США Сандра Дей О'Коннор і навіть сам Міккі Маус.

Цікаво, що ініціаторами Трояндового новоріччя були зовсім не романтики, а ... мисливці. У 1890 році Мисливський клуб долини Пасадени заснував Трояндовий фестиваль «на зло» Нью-Йорку, щоб підкреслити той факт, що на відміну від «столиці світу» в Америці є місця, де на Новий рік гріє сонце й розквітають троянди. «У цю пору в Нью-Йорку мороз і людей засипає снігом, – виголосив професор Чарльз Голдер, голова Мисливського клубу. – А тут, у Пасадені, квітнуть троянди й дозрівають помаранчі. Давайте розкажемо світові про наш райський куточок, до якого Нью-Йорку дуже далеко...»

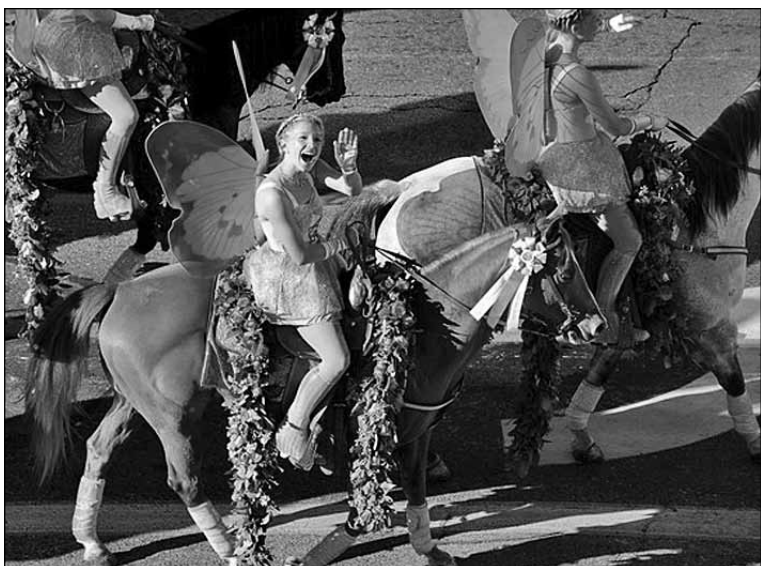
Професора Голдера підтримали, бо хотіли, щоб за Пасаденою закріпилася репутація «американського Середземномор'я». Але не лише тому. Річ у тім, що на ту пору чимало мешканців Пасадени зокрема й Каліфорнії загально у недалекому минулому були мешканцями Східного узбережжя з його холодними зимами й надто задушливим літом.

Окрім обов'язкових живих троянд, до композицій входять скульптури тварин та птахів, що підсилює видовищність параду

Композиція «Майбутні фермери Америки»

У цьогорічному параді взяли участь 400 коней, зброю яких також було прикрашено трояндами

Неодмінною складовою Tournament of Roses у Пасадені є урочиста хода оркестрів

Перебравшись на узбережжя Західне, їх не полишало бажання довести своїм приятелям і знайомим, які всіляко вихваляли Нью-Йорк та Бостон, що вони нічого не прогадали, а навпаки, виграли. Тому, започатковуючи фестиваль, члени Мисливського клубу запросили чимало гостей зі Східного узбережжя, обіцяючи їм прекрасний час, насолоду сонячною січневою погодою, іграми в поло, перегонами страусів і слонів. Цікаво також, що трояндам у тій амбітній рекламній кампанії «місця проживання й себе» відводилася зовсім не найголовніша роль – букети живих квітів мали служити лишень декораціями святкових карет. А коли все було готово до виходу на сцену й голову мисливського клубу, професора Чарльза Голдера запросили окинути готову ходу оком й висловити свою авторитетну думку, від побаченої краси йому запаморочилася голова й він захоплено вигукнув: «Та це ж справжнє змагання троянд!» Так народився Пасаденський парад – Tournament of Roses (Трояндовий турнір). А його організатори прибрали собі назву Tournament of Roses Association й не змінюють її до сьогодні.

З 1895 року про фестиваль вже знала вся Америка – про нього почали писати газети. З того часу каліфорнійський Rose Parade відбувається щороку в перший день нового року, за винятком, якщо Новий рік припадає на неділю – в такому разі його переносять на неonedілок, 2 січня. І це не просто чиясь примха чи забобон. Мешканці Пасадени були на ту пору глибоко віруючими людьми й неділя була для них виключно днем молитви.

У 1771 році Пасадена входила до складу земель мексиканської католицької місії Святого архангела Гавриїла, яка дала назву однойменним долині й гірському хребту. В перекладі з мови ацтеків назва «пасадена» означає «вінець долини». І земля ця справді благословенна. Після того, як сюди прийшла залізниця, селище перетворилося на сонячну долину цитрусових плантацій, а потому – і в популярний зимовий курорт. Сьогодні Пасадена – один з важливих науково-освітніх центрів Тихоокеанського узбережжя США: тут знаходяться Каліфорнійський технологічний інститут, науководослідна лабораторія реактивного руху NASA, музей Нортон Сайтона, в якому зібрано одну з найбагатших колекцій європейського мистецтва на Західному узбережжі Америки. Серед шедеврів музею – «Пасаденська Мадонна» Рафаеля.

Близько 11 відсотків мешканців Пасадени – етнічні вірмени, які мають великий вплив на культуру, економіку, суспільне й духовне життя міста. Пам'ятаючи історію свого народу, не лише прекрасну, але й трагічну, на фестивалі вони нерідко представляють

свою національну платформу, яка називається «Трояндові сльози Вірменії».

Знаменне це місто ще й тим, що тут жив і працював Вільям Вріглі – винахідник жуйки Wrigley's Chewing Gum, який наприкінці життя заповів свій розкішний замок у стилі італійського Ренесансу Tournament of Roses Association і тепер це штаб-квартира Трояндового фестивалю.

Отож, той виняток «Never on Sunday», встановлений у 1893 році, з'явився в статуті фестивалю не випадково. Ті, хто на ньому наполягав, були ревними християнами й мотивували тим, що «Трояндовий фестиваль їм даровано Богом». Адалі аргументація звучить, немов клятва чи угода зі Всевишнім: «Ми ніколи не проводитимемо фестиваль у неділю, ми ніколи не гнівимемо Бога, а він ніколи не дозволить дощу чи іншій негоді зіпсувати наше свято». Одним з приземленіших аргументів були й побоювання, що «коні, які йтимуть парадом, можуть налякати коней парафіян, якими ті приїздять до церков міста молитися...»

Усі наступники засновників Tournament of Roses дотримувалися принципу «Never on Sunday» й дотримуються його до сьогодні. Як і взагалі принципів християнських.

Ті, хто на цьому фестивалі вперше, мимоволі приймаються тим щирим теплом й пієтетом, з якими місцеві мешканці знімають капелюхи перед Королевою троянд, пишачись своїм містом і намагаючись передати це почуття своїм гостям.

Традиційно тут обирають не лише Трояндову королеву, а й Головного маршала.

На нинішньому 126-му фестивалі цю місію мав би виконувати володар нагороди «Золото серця» 97-літній Луїс Замперіні. Але його серце зупинилося 2 липня 2014 року. Організатори вирішили не змінювати програми й цю роль виконувала родина легендарного легкоатлета й гуманіста.

Він народився в січні 1917 року на Східному узбережжі США, в містечку Оліан (штат Нью-Йорк) у родині італійських іммігрантів. Через два роки родина переїхала до Каліфорнії, але батьків настільки мучила ностальгія й вони настільки мріяли повернутися додому до Італії, що навіть не намагалися вчити англійської мови й не вчили розмовляти нею свого сина, над яким саме через те почали насміхатися місцеві хлопчики. Щоб захистити себе, Луїс навчився боксерських прийомів і «не жалувал нікого, хто казав бодай одне криве слово проти «брудного макаронника» чи його прекрасної Італії. Аби відучити Луї від жорстокості й відгородити від впливу вуличних компаній, старший брат записав його до шкільної команди бігунів. У 1934 році Луї встановлює світовий рекорд серед

школярів-юніорів й отримує стипендію на навчання в університеті. Так розпочинається сходження на Олімп «Торренського торнадо», як його прозвали конкуренти. Потім були Олімпійські ігри 1936 року в Берліні, потиск руки самого Адольфа Гітлера за «найшвидший фініш», хоча він прийшов восьмим, таємне викрадення ним фашистського прапора з олімпійського флагштоку, новий національний рекорд, який протримався 15 років... Потім була війна, його збитий літак, 47 днів самотності на плоту в бурхливому океані, дворічний японський полон і страхітливі знущання. В Америці його вже поховали, і Президент Рузвельт у вересні 1945 року надіслав родині співчуття. Але він вижив. У каліфорнійському порту його зустрічали як героя. «Я відчув, що живий, лише тоді, коли побачив своїх батьків...», – напише Луї в своїх мемуарах. – Я був мертвий, але повернувся живим...» Потім був післятравматичний депресивний синдром, затяжний алкоголізм і мрія коли-небудь помститися жорсткому японському генералові на прізвище «Пташка», який два роки змучував над ним. Хтозна, як би склалася доля Луїса Замперіні, якби одного дня він не зустрів легендарного євангельського проповідника Біллі Грема і той не запросив його пройти разом з ним і такими, як він, хресним ходом через увесь Лос-Анджелес. Луїс йшов поряд з християнським проповідником і переосмислював все своє життя. Після тієї ходи сенсом його буття стало прощення. В жовтні 1950 року він вирушив до Японії, щоб сказати тим, хто так жорстко змучував над ним, що він їх усіх простив...

Напевне, тому щорічний Трояндовий фестиваль у Пасадені – це не просто парад квітів, ароматів, молодості, краси, це ще й свято торжества життя, перемоги весни над зимою, добра над злом і над самим собою...

**Катерина Кіндрась,
Валентин Лабунський**

Життя без подорожей неймовірно нудне й нецікаве. Але вирушати в дорогу навмання не варто - побутові й дорожні проблеми можуть зіпсувати всю вашу відпустку. Краще зверніться по допомогу до туристичної агенції New Tours, яка полагоди́ть всі проблеми і зробить вашу поїздку незабутньою. Тисячі маршрутів в Америці та світі.

Телефон для довідок:

(718) 934-7644

або зайти на сайт:

www.newtours.us

GIFT CERTIFICATE

Presented to

Children 16 Yrs. of Age & Younger

*The bearer of this certificate will be credited with \$25.00 if he/she opens a new account
Children who are currently members will have \$25.00 credited to their existing account.*

Presented by

Ukrainian National Federal Credit Union

Valid from January 1, 2015, to January 31, 2015.

Valid at following branches:

215 Second Avenue, New York, NY

1678 E 17th Street, Brooklyn, NY

35 Main Street, South Bound Brook, NJ

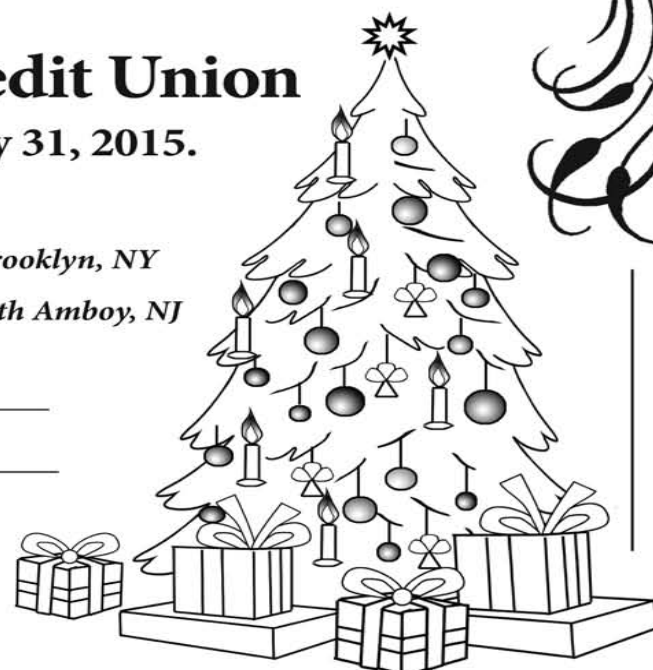
615 Amboy Ave, Perth Amboy, NJ

Child's Name & Acct. No. _____

Signature of Parent/Guardian _____

Certificate must be presented to receive \$25.00 credit. One certificate per child.

Ukrainian National FCU

Download our App!

Завантажте наш мобільний додаток
для всіх ваших фінансових потреб

Search for **Ukrainian Federal Credit Union**

- ▶ Deposit checks
- ▶ View balances
- ▶ Make transfers
- ▶ Pay bills & more!

UKRAINIAN **УКРАЇНСЬКА**
FEDERAL CREDIT UNION ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА

877.968.7828

www.rufcu.org

MAIN OFFICE | 824 East Ridge Road, Rochester, NY 14621 | 585.544.9518 | fax 585.338.2980

BRANCH
LOCATIONS

ALBANY NY
518.266.0791

SACRAMENTO CA
916.721.1188

SYRACUSE NY
315.471.4074

BOSTON MA
781.493.6733

PORTLAND OR
503.774.1444

BUFFALO NY
716.847.6655

VANCOUVER WA
306.597.2096

WEBSTER NY
585.545.6276

Federally insured by NCUA | EQUAL HOUSING LENDER

"Нова газета" -
український громадсько-політичний тижневик.
Видається з жовтня 2008 року в Нью-Йорку
Видавець і головний редактор -
Валентин Лабунський
Власний кореспондент у США -
Катерина Кіндрась
Власний кореспондент в Україні - **Василь Туглук**
Дизайн - **Ukrainian Media Group, Inc.**

РЕКЛАМА Й ПЕРЕДПЛАТА ПРИЙМАЄТЬСЯ ЗА ТЕЛ.:
718-275-2503, 917-324-0359
Відповідальність за зміст рекламних матеріалів
та оголошень несуть рекламодавці.
Адреса редакції:
64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
Електронна адреса: vlabunsky2002@yahoo.com
Інтернет сторінка: WWW.NOVAGAZETA.INFO

"Nova gazeta" - the Ukrainian weekly
Established October 2008 in New York.
Publisher and editor-in-chief -
Valentyn Labunsky
Correspondent in USA -
Kateryna Kindras
Correspondent in Ukraine -
Vasyl Tuhluk
Design - **Ukrainian Media Group, Inc.**

The publisher may not have the same standpoints
with the author of a printed material.
Authors of printed materials are fully responsible
for the content of their commercial Ads
Editorial Office:
64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
Advertising Department: Tel.: 917-324-0359
E-mail: vlabunsky2002@yahoo.com
Website: WWW.NOVAGAZETA.INFO
Ціна договірної

Missionaries of the U.O.C. of the U.S.A.
to the orphanages in
Ukraine

REUNION

FEBRUARY 7, 2015
7 ЛЮТОГО, 2015

5 P.M.

\$50 Ticket

**CHARITABLE FUNDRAISING BANQUET TO BENEFIT
THE CHILDREN OF UKRAINIAN ORPHANAGES**

You are invited to join the missionary teams
from the past 13 years at a fundraising banquet & dance.

Ласкаво запрошуємо вас та місіонерів останніх 13-ти років на
БЛАГОДІЙНИЙ БЕНКЕТ ТА ЗАБАВУ
на підтримку сиротинців України

ЗІБРАНІ КОШТИ ПІДУТЬ НА ПОТРЕБИ СИРІТКАМ

Ukrainian Cultural Center

135 Davidson Ave
Somerset, NJ 08873

Тел: 732.356.0090

Top four reasons to sign on to Bill Pay with Self Reliance New York*

- 1. E-statements**
- 2. No check to write**
- 3. No envelopes to lick**
- 4. No stamps to stick**

Just a click!

www.selfrelianceen.org

SELF RELIANCE NEW YORK

Federal Credit Union

A full service financial institution serving the Ukrainian American community since 1951.

MAIN OFFICE: 108 Second Avenue New York, NY 10003 Phone: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

KERHONKSON :

6329 Route 209
Kerhonkson, NY 12446
Tel: 845-626-2938
Fax: 845 626-8636

UNIONDALE :

226 Uniondale Ave
Uniondale, NY 11553
Tel: 516-565-2393
Fax: 516-565-2097

ASTORIA:

32-01 31st Ave
Astoria, NY 11106
Tel: 718-626-0506
Fax: 718-626-0458

LINDENHURST:

225 N. 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: 631 867-5990
Fax: 631 867-5989

Your savings federally insured to at least \$250,000 and backed by the full faith and credit of the United States government,

NCUA

the National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency.

* Member must maintain a share draft (checking) account at Self Reliance (NY) FCU.

